

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA VEŘEJNÉ EKONOMIKY

Informační systémy veřejné správy v České republice
Information Systems of Public Administration in the Czech Republic

Student: Tereza Škarbanová

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Ardielli Eva, Ph.D.

Ostrava 2016

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra veřejné ekonomiky

Zadání bakalářské práce

Student:

Tereza Škarbanová

Studijní program:

B6202 Hospodářská politika a správa

Studijní obor:

6202R055 Veřejná ekonomika a správa

Téma:

Informační systémy veřejné správy v České republice
Information Systems of Public Administration in the Czech Republic

Jazyk vypracování:

čeština

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
  2. Veřejná správa v ČR
  3. Informační systémy veřejné správy
  4. Zhodnocení využití informačních systémů ve veřejné správě ČR
  5. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce
Seznam příloh
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

MATES, Pavel a Vladimír SMEJKAL. *E-government v českém právu*. Praha: Linde, 2006. 244 s. ISBN 80-7201-614-8.
POMAHAČ, Richard at al. *Veřejná správa*. Praha: C. H. Beck, 2013. 336 s. ISBN 978-80-7400-447-6.
ŠPAČEK, David. *eGovernment - cíle, trendy a přístupy k jeho hodnocení*. Praha: C. H. Beck, 2012. 288 s. ISBN 978-80-7400-261-8.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Eva Ardielli, Ph.D.**

Datum zadání: 20.11.2015

Datum odevzdání: 06.05.2016

doc. Ing. Petr Tománek, CSc.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

Prohlašuji, že jsem svou bakalářskou práci na téma *Informační systémy Veřejné správy v České republice* napsala samostatně a výhradně s použitím citovaných pramenů.

V Ostravě dne 16. 4. 2016

.....
Tereza Škarbanová

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat své rodině především mamince, prarodičům a nejbližším přátelům za podporu při studiu a vedoucí bakalářské práce Ing. Evě Ardielli, Ph.D., za odborné vedení při vypracování této bakalářské práce.

V Ostravě dne 16. 4. 2016

Obsah

1	Úvod	3
2	Veřejná správa v ČR.....	5
2.1	Teoretické vymezení VS a její členění.....	5
2.1.1	Organizační principy, subjekty a vykonavatelé veřejné správy	9
2.1.2	Organizační uspořádání státní správy v ČR.....	11
2.1.3	Struktura územní a zájmové samosprávy v ČR	13
2.2	e-Government.....	14
2.2.1	Legislativa e-Governmentu.....	16
2.2.2	Portál veřejné správy	17
3	Informační systémy ve Veřejné správě	19
3.1	Státní informační politika a rozvoj informačních systémů v ČR.....	19
3.1.1	SIP do roku 2000	20
3.1.2	SIP od roku 2000 do roku 2006	21
3.1.3	SIP od roku 2006	21
3.2	Bezpečnost informačních systémů veřejné správy	22
3.2.1	Ochrana osobních údajů v ISVS	22
3.2.2	Archivace dokumentů	23
3.2.3	Elektronický podpis, elektronická značka a časové razítko	24
3.3	Současné nástroje elektronizace veřejné správy v ČR.....	25
3.3.1	Czech POINT	25
3.3.2	Datové schránky	27
3.3.3	Základní registry	29
4	Zhodnocení využití informačních systémů ve veřejné správě v ČR	34
4.1	Cíl analýzy ISVS v ČR	34
4.2	Aktuální zastoupení ISVS v orgánech veřejné správy	35

4.3	Analýza z hlediska jednotlivých kategorií ISVS	39
4.4	Analýza časového vývoje ISVS v ČR.....	40
4.5	Analýza z hlediska nákladů na ISVS	42
4.6	Zhodnocení aktuálního stavu IS v ČR	44
5	Závěr.....	47
	Seznam použité literatury	48
	Seznam zkratk	52
	Seznam obrázků.....	54
	Seznam tabulek.....	55
	Seznam příloh	56

1 Úvod

Zapojování informačních a komunikačních technologií (ICT) do činnosti veřejné správy je již pravidelně několik let součástí správních reforem a patří k trendům dnešní doby. Požadavkem elektronizace veřejné správy je kvalitnější, rychlejší a levnější poskytování služeb veřejné správy nejširší veřejnosti a zajištění větší otevřenosti veřejné správy ve vztahu ke svým uživatelům.

Elektronizace veřejné správy je mnohdy spojována s termínem **e-Government** neboli v překladu elektronická vláda. e-Government představuje radikální změnu v komunikaci mezi občany a orgány veřejné správy, ale také v komunikaci orgánů veřejné moci navzájem. Hlavní myšlenkou e-Governmentu v České republice je přiblížení výkonu státní správy občanům prostřednictvím nástrojů odbourávající administrativní zátěž a zajišťující komfort všem subjektům při jednání s úřady.

Tématem bakalářské práce jsou Informační systémy veřejné správy v České republice, které jsou základním pilířem pro výkon státní správy a samosprávy na území České republiky. **Cílem** bakalářské práce je zhodnocení aktuálního stavu informačních systémů veřejné správy v České republice. Zdrojem informací je především IS o ISVS provozovaný Ministerstvem vnitra České republiky.

Struktura bakalářské práce obsahuje úvod a závěr a je rozčleněna do pěti kapitol. První kapitola je úvod a poslední je závěr bakalářské práce. Druhá kapitola je věnována teoretickému vymezení veřejné správy a jejímu organizačnímu členění v České republice. Dále je zde objasněn termín e-Government a uveden soupis příslušné legislativy, o kterou se elektronizace veřejné správy opírá. Tato teoretická část vychází z prostudované literatury a legislativních pramenů, které jsou uvedeny v seznamu literatury.

Ve třetí kapitole jsou charakterizovány informační systémy veřejné správy, vylíčen vývoj státní informační politiky a rozvoj informačních systémů na území České republiky. Posléze jsou zhodnoceny současné projekty elektronizace veřejné správy v ČR, mezi které lze zařadit **datové schránky** určené jako elektronické úložiště datových zpráv, **základní registry**, jejichž hlavním cílem je vedení bezpečné a aktuální databáze dat o občanech a státních či nestátních subjektech a kontaktní místa veřejné

správy tzv. **Czech POINTY**, které mají přinést značnou úlevu v komunikaci ve vztahu občan-stát.

V předposlední, čtvrté kapitole je zhodnocen aktuální stav informační systémů veřejné správy v ČR. Tato analytická část vychází především z informací vedených v IS o ISVS, který je veřejnosti volně přístupný na adrese www.sluzby-isvs.cz. ISVS byly analyzovány dle průměrných ročních nákladů na provoz, jednotlivých kategorií a typu řízení, pro který jsou IS využívány.

V bakalářské práci byly použity metody popisná, tabulková, dedukce, komparace a grafického znázornění.

2 Veřejná správa v ČR

Od počátku studia správy bylo možné zaznamenat nespočet pokusů správu nejen popsat, ale také definovat. Jednalo se zejména o jednostranné pokusy z potřeby definovat základní institut správního práva, tedy veřejnou správu.¹ Veřejná správa je předmětem zájmů mnoha vědních oborů, avšak definovat ji je poměrně složitou záležitostí, především pro její mnohotvárnost a různorodost správních činností i pro specifické vztahy, které zde vznikají. Jednoznačnou definici pojmu veřejná správa žádná právní norma neobsahuje, i když řada právních předpisů ho používá. Obecně ji můžeme vymežit jako správu veřejných věcí za aktivní účasti občanů, která svým způsobem organizuje a řeší nejrozličnější společenské situace.²

2.1 Teoretické vymezení VS a její členění

Historický pojem **správa** je odvozen z pojmu právo a znamená činnost spojenou s právem. Správa může být definována jako cílevědomá společenská činnost směřující k naplnění a dosažení cíle, který má veřejný nebo soukromý charakter.³ Ve spojení se slovem **veřejná** je termín upřesněn, že se jedná o sféru tzv. veřejného zájmu, zejména o sféru vymezenou veřejným právem. Tato svázanost s právem na jedné straně svým donucovacím charakterem zasahuje do života občanů, ale na druhé straně přesně vymezuje oblast práv, povinností, postupů, organizačního uspořádání a kompetencí, které slouží jako ochrana občanům před zneužitím veřejné moci.⁴

V české literatuře se můžeme setkat s několika odlišnými přístupy k definování veřejné správy, které avšak směřují ke stejnorodému cíli. Je třeba odlišovat veřejnou správu od správy soukromé. **P. Průcha** definoval veřejnou správu jako „*správu veřejných záležitostí ve veřejném zájmu a subjekty, které ji vykonávají, ji realizují jako právem uloženou povinnost, a to z titulu svého postavení jako veřejnoprávních subjektů.*“⁵

---

¹ HENDRYCH, Dušan. *Správní věda: teorie veřejné správy*. 4., aktualiz. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2014. str. 8. ISBN 978-80-7478-561-0.

² HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Základy organizace veřejné správy v ČR*. 3. upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. str. 13. ISBN 978-80-7380-459-6.

³ KÁŇA, Pavel. *Základy veřejné správy: vybrané kapitoly veřejné správy pro studium žáků středních škol*. 4. aktualiz. vyd. Ostrava: Montanex, 2014. str. 7. ISBN 978-80-7225-407-1

⁴ HALÁSEK, Dušan. *Veřejná ekonomika*. 3. přeprac. a dopl. vyd. Opava: Optys, 2012. str. 34. ISBN 978-80-85819-80-9.

⁵ PRŮCHA, Petr. *Správní právo: obecná část*. 5. dopl. a opr. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2003. str. 30. ISBN 80-210-2763-0.

Soukromá správa je vykonávána v zájmu soukromém, soukromými osobami, které ji vykonávají s určitým vlastním cílem a řídí se přitom vlastní vůlí.

Mezi funkce veřejné správy řadíme především tyto:

- *normativní* – je zcela nezastupitelná při tvorbě právních norem
- *ochranná* – povinnost státu zajistit a organizovat vnitřní a vnější bezpečnost a udržovat pořádek
- *hospodářsko-organizační* – slouží k tvorbě a přerozdělování bohatství, její význam spočívá především ve veřejném a občanském sektoru
- *ekonomicko-regulační* – týká se usměrňování ekonomického vývoje, vytváří systém řízení společnosti ⁶

Veřejnou správu lze rozdělit z funkčního (materiálního) nebo organizačního (formálního) hlediska.

Z **funkčního** neboli také **materiálního pojetí** lze chápat veřejnou správu jako: „*Výkonnou činnost státu, uskutečňovanou prostřednictvím jeho orgánů, spočívající ve správě veřejných záležitostí a realizovanou jako projev výkonné moci ve státě*“⁷. Svým obsahem se zaměřuje na zajišťování veřejných služeb, a na mocenskou ochranu veřejných zájmů.

Funkční (materiální) přístup k charakteristice veřejné správy **D. Hendrych** vymezil dvojím způsobem a to jak pozitivně, tak i negativně.

Pozitivní vymezení veřejné správy je velice problematické definovat. Jedním z nejzdařilejších výsledků snahy veřejnou správu definovat je její vymezení jako: „*Činnosti, při jejichž výkonu jsou správní úřady (orgány) vázány ve své činnosti nejen právními předpisy, ale též rozhodnutími vyšších úřadů (orgánů)*.“⁸ Toto vymezení platí pro největší část veřejné správy a to pro státní správu.

Negativní vymezení veřejné správy vychází v podstatě z dělby státní moci na moc, zákonodárnou, výkonnou a soudní a je založena na substrakci (odečítání). V dnešní době se tedy přesněji takové vymezení veřejné správy označuje jako substraktivní a je definováno následovně: „*Veřejná správa je souhrnem činností, které nelze kvalifikovat*

---

⁶ HALÁSEK, Dušan. *Veřejná ekonomika*. (2012, s. 35).

⁷ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. Vyd. 1. Praha: ASPI, 2005. str. 19. ISBN 80-7357-060-2.

⁸ HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část*. 4. změn. a dopl. vyd. Praha: C. H. Beck, 2001. str. 3. ISBN 80-7179-470-8.

jako zákonodárství nebo soudnictví.“⁹ Kterékoliv negativní vymezení veřejné správy vychází z toho, že veřejná správa je činností, jejímž nositelem je stát.

V **organizačním (formálním) pojetí** lze definovat veřejnou správu jako souhrn institucí, které řeší veřejné záležitosti a nikoliv obsah či charakter činnosti. Důraz je tedy kladen na organizace, kterým byla svěřena působnost řešit veřejné úkoly. **J. Hoetzel** definoval veřejnou správu ve formálním pojetí jako: „*Činnost orgánů označených jako správní úřady.*“¹⁰

Materiální a formální vymezení veřejné správy se zcela nekryjí. Pro materiální vymezení je rozhodujícím kritériem druh činnosti, zatímco pro formální vymezení je rozhodujícím kritériem povaha instituce a veřejné úkoly, které jsou jí jako působnost přikázány a musí je plnit.¹¹

Veřejnou správu lze členit podle těchto hledisek:

- *organizačního uspořádání*
- *právní formy*
- *úkolů veřejné správy*

Organizační uspořádání veřejné správy je v každém státě specifické. Pro organizaci veřejné správy je důležité prostorové (územní) hledisko, věcné hledisko a kdo bude v konkrétních věcech a na určitém území subjektem veřejné správy. Z prostorového (územního) hlediska je možné veřejnou správu v ČR rozdělit do tří úrovní a to na ústřední, krajskou a obecní. Z věcného hlediska může být veřejná správa vykonávána jako politická (všeobecná) nebo jako odborná (specializovaná).

Dělení veřejné správy z hlediska **právní formy** řeší otázku, kdy veřejná správa používá formu veřejného práva a kdy formu soukromého práva. Podstatné pro vyřešení této otázky je rozdělení veřejné správy na správu vrchnostenskou (mocenskou) a na správu fiskální. Správa vrchnostenská (mocenská) je realizována formou veřejného práva a správa fiskální formou práva soukromého. Vrchnostenská (mocenská) správa představuje tu správní činnost, která zasahuje prostřednictvím nařízení a donucovacích opatření do práv a svobod právnických nebo fyzických osob. O fiskální správě se

---

⁹ Tamtéž. (2001, s. 4).

¹⁰ Tamtéž. (2001, s. 4).

¹¹ HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: Obecná část*. (2001, s. 4).

pojednává tehdy, jestliže stát nevstupuje do právních vztahů vrchnostensky, ale z pozice společníka ve věcech finančních a v oblasti státního majetku.¹²

Dle **úkolů** veřejné správy a jejich plnění klasifikujeme veřejnou správu na správu vykonávanou vrchnostensky, kdy správa rozhoduje zpravidla ve formě správních aktů, a na správu nevvrchnostenskou, kdy správa ve veřejném zájmu zabezpečuje, pečuje a obstarává (např. zdravotní a sociální služby), avšak nikoliv formou hospodářské či výdělečné činnosti.¹³

Veřejná správa se obvykle člení dle povahy nositele veřejné moci na **státní správu, samosprávu a ostatní veřejnou správu**. Státní správa je veřejná správa vykonávaná státem a jeho institucemi (organizačními složkami státu). Státní správa se dále dělí, podle subjektu, který ji na základě zákona vykonává na státní správu přímou a nepřímou. Mezi přímé vykonavatele státní správy, kteří provádí přímou státní (ústřední) správu řadíme ústřední orgány státní správy, kteří jsou pod přímou kontrolou vlády a státní orgány s celostátní působností, které nejsou podřízeny vládě (např. Úřad na ochranu osobních údajů). Nepřímá (územní) státní správa je vykonávána v přenesené působnosti veřejnoprávními korporacemi (obce, kraje) nebo na základě zákonného zmocnění územními orgány státní správy, kterým byl výkon státní správy svěřen a je v souladu se zákonem. Samospráva je realizována a zajišťována územními samosprávnými institucemi a zájmovými samosprávnými institucemi, kterým stát svěřil výkon moci veřejné.¹⁴ Dělení veřejné správy v České republice znázorňuje Obrázek č. 2-1.

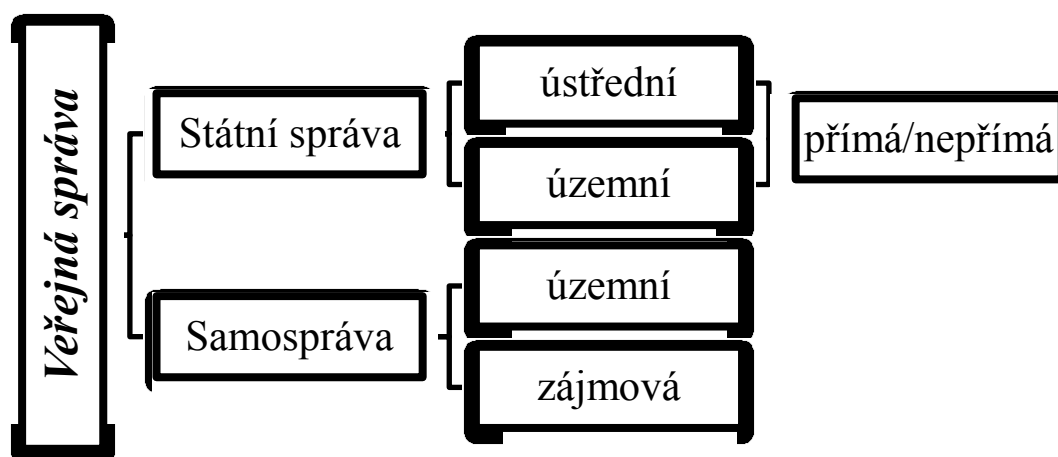
Obrázek č. 2-1: Orientační dělení veřejné správy v ČR

---

¹² Tamtéž. (2001, s. 8-9).

¹³ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo* (2004, s. 21).

¹⁴ Tamtéž. (2004, s. 17).

Zdroj: Upraveno dle HORZINKOVÁ, Eva a NOVOTNÝ Vladimír. *Základy organizace Veřejné správy v ČR.* (2013)

2.1.1 Organizační principy, subjekty a vykonavatelé veřejné správy

Organizaci veřejné správy lze chápat jako určitý systém soustavy orgánů vykonávajících veřejnou správu. Tento systém se řídí určitými organizačními pravidly, která nazýváme **základní organizační principy**. Organizace veřejné správy má především zajistit plnění jejích úkolů, a proto organizační uspořádání značně ovlivňuje výkon celé veřejné správy. Samotná organizace veřejné správy vzniká na základě určitých zásad, které mají význam pro její uspořádání jako celek, ale také pro postavení jednotlivých správních orgánů. Principy se v daném systému veřejné správy uplatňují souběžně. Rozsah uplatnění těchto principů může být rozdílný v závislosti, zda se jedná o státní správu nebo samosprávu, avšak mohou se uplatňovat i další kritéria jejich využití. **Typické organizační principy**, které se nejvíce používají pro výstavbu veřejné správy, jsou tyto:

- *územní a věcné specializace,*
- *centralizace a decentralizace,*
- *koncentrace a dekoncentrace,*
- *monokratický a kolegiální,*
- *jmenovací a volební.*

V územním principu je působnost příslušného orgánu veřejné správy určována územím. Podle rozsahu územní působnosti lze rozlišit instituce s celostátní působností a územní instituce, které vykonávají působnost na části území. U principu věcné specializace je působnost orgánu vymezena podle charakteru věcné specializace a to na instituce se

všeobecnou působností nebo na specializované instituce. V centralizované soustavě je výlučným subjektem veřejné správy stát a jeho orgány, přičemž rozhodovací pravomoc je soustředěna u nejvyššího organizačního článku. Část pravomoci může být přenechána na nižší složky a centrálně stanovené úkoly lze vykonávat na nižší úrovni. Naproti tomu decentralizovaná soustava deleguje části výkonu veřejné správy samostatným subjektům odlišných od státu. V praxi se tyto dva principy nevyskytují v čisté podobě, ale vždy v určité kombinaci. Princip koncentrace a dekoncentrace se týká rozdělení pravomocí mezi jednotlivé články dané organizační soustavy, přičemž rozlišujeme vertikální či horizontální slučování nebo rozdělování správních orgánů v rámci daného hierarchicky uspořádaného systému. Dekoncentrace předpokládá předání určitých pravomocí podřízeným orgánům. Pro monokratický princip je charakteristické, že správní orgán je reprezentován jedinou fyzickou osobou. Tento princip se uplatňuje převážně ve státní správě, ale také v samosprávě například starosta v obcích, ve kterých se nevolí obecní rada. Kolegiální orgán je tvořen kolektivem osob, jehož působnost a pravomoc je svěřena sboru. Při ustanovování do funkce se uplatňuje jmenovací anebo volební princip. Princip jmenovací se uplatňuje převážně při povolání do funkce ve státní správě, zatímco volební princip se uplatňuje v územní a zájmové samosprávě.¹⁵

Z hlediska správní teorie rozlišujeme **subjekty** a **vykonavatele** veřejné správy. Subjektem veřejné správy se rozumí nositel veřejných práv a povinností a odpovědnosti z toho vyplývající. Mezi subjekty veřejné správy řadíme stát a jiné subjekty (veřejnoprávní korporace, veřejné ústavy a podniky, obecně prospěšné společnosti, veřejně výzkumné instituce, státní fondy, nadace a nadační fondy), o nichž to stanoví Ústava ČR nebo zákon. Vykonavatelé veřejné správy jsou instituce (orgány, úřady), které jménem subjektu veřejné správy v mezích zákonem svěřené pravomoci a působnosti veřejnou správu fakticky uskutečňují. Vykonavateli státní správy jsou především orgány státu nazývané jako správní úřady.¹⁶

Pojem **správní úřad** v institucionálním pojetí D. Hendrych definoval jako: „Organizační jednotku, která je zřízena a jejíž působnost je stanovena zákonem, navenek ohraničenou a vystupující vůči veřejnosti prostřednictvím svých orgánů nebo zástupců, kteří jednájí jménem subjektu, jehož je správní úřad organizační součástí.“¹⁷

---

¹⁵ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Základy organizace veřejné správy v ČR*. (2013, s. 24-28)

¹⁶ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo* (2004, s. 197-202).

¹⁷ Tamtéž. (2004, s. 203).

Charakteristickými znaky správního úřadu v institucionálním pojetí jsou dvě zákonem stanovené základní podmínky, které mu umožňují vykonávat správní činnost, a to pravomoc a působnost. Pravomoc lze chápat jako oprávnění nařizovat tj. vydávat právní předpisy a působností správního úřadu se obvykle rozumí zákonem (věcně a prostorově) vymezená oblast, v jejímž rámci uplatňuje úřad svou pravomoc. Ve funkčním pojetí chápeme správní úřad jako: „*Zákonem ohraničený okruh záležitostí, které jsou přiřazeny nějaké organizační jednotce nebo přímo orgánu jako jeho působnost a pravomoc.*“¹⁸ Jedná se tedy o přiřazení souhrnu funkcí (agend, správních činností) již existujícímu správnímu úřadu (v institucionálním pojetí) nebo samosprávné veřejné korporaci.

2.1.2 Organizační uspořádání státní správy v ČR

Pro státní správu je typická hierarchická struktura správních orgánů s jasně definovanými vztahy nadřízenosti a podřízenosti. D. Hendrych charakterizuje hierarchickou soustavu státní správy prostřednictvím pěti typů orgánů a to vlády, jako vrcholného orgánu moci výkonné, ministerstev, správních úřadů s celostátní (podřízené přímo vládě nebo ministerstvům) nebo s omezenou územní působností, veřejných sborů a hlavy státu. Hierarchické uspořádání státní správy vyžaduje, aby ministerstva popř. i další ústřední správní úřady měly z titulu svého postavení právo zavazovat v jejich činnosti nižší správní úřady a subjekty, na které byl výkon státní správy vnitřními předpisy nebo služebními výkazy přenesen.¹⁹

Státní správu v ČR členíme podle subjektu, který ji vykonává na přímou (ústřední) státní správu a nepřímou (územní) státní správu.

Mezi **vykonavatele přímé státní správy** můžeme zařadit orgány státu nebo správní úřady, jako organizační složky státu. Konkrétně se jedná o vládu, ministerstva, jiné správní úřady, veřejné ozbrojené sbory a také státní orgány nebo úřady vykonávající státní správu mimo její organizační soustavu.²⁰

Vláda jako vrcholný orgán moci výkonné, řídí, kontroluje a sjednocuje činnost ministerstev a ostatních ústředních orgánů státní správy. Vláda České republiky se skládá z ministrů, kteří jsou odpovědní za řízení svých rezortů zastupitelům lidu, zvolených v řádných a svobodných transparentních volbách. Za svou činnost odpovídá

---

¹⁸ Tamtéž.(2004, s. 206).

¹⁹ POMAHÁČ, Richard. *Veřejná správa* (2013, s. 56-57).

²⁰ HENDRYCH, Dušan. *Správní správo- Obecná část* (2001, s. 274).

Poslanecké sněmovně, která svým usnesením může vyjádřit nesouhlas s postupem vlády a v budoucnu tak vyslovit vládě nedůvěru.²¹

Ministerstva jsou ústředními správními úřady s dílčí věcnou působností. V čele ministerstva stojí ministr, který ve svém resortu vykonává působnosti ministerstvu zákonem přikázané a je za jeho činnost odpovědný. Vedle ministerstev působí na našem území **jiné správní úřady** s celostátní působností a s omezenou územní působností, které se odlišují od ministerstev způsobem vedení a také úzce specializovaným oborem své působnosti. Správní úřady s celostátní působností **řízené vládou** se vyznačují zaměřením na odborně technickou problematiku vyžadující zvláštní úřad. V jejich čele není ministr, ale předseda jmenovaný vládou případně prezidentem republiky. Do této skupiny je možné zařadit například Český statistický úřad, Český úřad zeměměřičský a katastrální, Český báňský úřad, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, Národní bezpečnostní úřad, Energetický regulační úřad. Správní úřady s celostátní působností **řízené ministerstvy** se odlišují od předchozího typu úřadů, zejména absencí některých jejich pravomocí, zejména pravomoci vydávat právní předpisy. Plní důležitou kontrolní a dozorčí funkci v oblasti obchodu, průmyslu, daní a poplatků, ochrany životního prostředí a sociální péče. Patří sem například Česká inspekce životního prostředí podřízená ministerstvu pro životní prostředí, Česká obchodní inspekce podřízená ministerstvu průmyslu a obchodu nebo Státní zemědělská a potravinářská inspekce podřízená ministerstvu zemědělství. Ministerstva a jiné správní úřady s celostátní působností tvoří spolu organizační **soustavu ústřední státní správy**.²²

Vykonavateli státní správy mohou být **veřejné ozbrojené** nebo **neozbrojené sbory**, pokud tak stanoví zákon. Především uskutečňují státní správu ve věcech správního dozoru a to zpravidla příslušníky těchto sborů. Příkladem veřejně ozbrojeného sboru je Policie ČR a příkladem veřejně neozbrojeného sboru Správa požární ochrany. Mezi **zvláštní vykonavatele státní správy** se řadí správní úřady, které vykonávají státní správu mimo její organizační strukturu. Tento druh vykonavatelů v sobě spojuje dva zdánlivě protikladné prvky a to nezávislost na vládě a výkon státní správy. Jejich činnost především spočívá v ochraně práv občanů nebo zabezpečení kontrolních a rozhodovacích funkcí vůči subjektům provozujícím rozhlasová a televizní vysílání.

---

²¹ POMAHÁČ, Richard. *Veřejná správa* (2013, s. 58-59).

²² HENDRYCH, Dušan. *Správní správo- Obecná část* (2001, s. 274-276).

Například Úřad pro ochranu osobních údajů a Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání.

Nepřímí vykonavatelé státní správy jsou právní subjekty, na které byl na základě zákona ve vymezeném rozsahu delegován (propůjčen) výkon státní správy. Nejdůležitější formou delegace státní správy je přenesená působnost, kterou vykonávají orgány obcí (obecní úřady, pověřené obecní úřady, obecní úřady s rozšířenou působností, starosta, rada obce, zvláštní orgány obce) a krajů (krajské úřady, zvláštní orgán kraje, rada kraje, hejtman), jako územních samosprávných celků.²³

2.1.3 Struktura územní a zájmové samosprávy v ČR

Samospráva představuje decentralizaci státní správy, kdy dochází k přenesení výkonu určitých veřejných záležitostí, které jinak vykonávají správní úřady na subjekty odlišné od státu, zpravidla na veřejnoprávní korporace. Předmětem samosprávy je správa veřejných věcí na územní úrovni (obce, kraje) nebo v souvislosti s výkonem určitého povolání (profesní komory), popřípadě v souvislosti s výkonem určité specifické činnosti (vzdělání). Pro samosprávu je charakteristická její nezávislost samosprávných orgánů na jiných státních orgánech (neexistují zde vztahy nadřízenosti a podřízenosti). Avšak její činnosti podléhají ze zákona správnímu dozoru realizovaným prostřednictvím správních úřadů.

Decentralizace správy je do určitého rozsahu aplikací *principu subsidiarity*, což znamená svěřeni určitých státních (veřejných) záležitostí subjektu nižšího řádu, který je bližší občanům určitého území, jestliže je schopen dané úkoly vykonávat (pouze územní samosprávy). Dalším charakteristickým znakem samosprávy je skutečnost, že je zpravidla realizována veřejnoprávními korporacemi, které disponují určitým majetkem, mají vlastní příjmy a výdaje a mohou samostatně hospodařit. Základním zdrojem příjmů jsou především přijaté dary od jiných nestátních subjektů, příjmy z peněžních správních sankcí nebo z poplatků či finančních prostředků korporaci přidělených ze státního rozpočtu (územní samospráva), případně členské příspěvky a výnosy z finančních disciplinárních opatření (zájmová samospráva).²⁴

Územní samospráva je zakotvena v zákoně č. 1/1993 Sb. Ústavy České republiky. Podle tohoto zákona se Česká republika člení na obce, které jsou územními

---

²³ Tamtéž (2001, s. 280-281)

²⁴ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo* (2004, s. 241-243).

samosprávnými celky a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky. Stát může zasahovat do činnosti územních samosprávných celků, pouze vyžaduje-li to ochrana zákona a to jen způsobem stanoveným zákonem.²⁵

Zájmová samospráva představuje sdružování určité skupiny občanů, kteří mají společné zájmy a cíle. Subjekty zájmové samosprávy jsou zřízeny přímo jako veřejnoprávní korporace s výjimkou soukromých vysokých škol, které jsou zřízeny na základě zákona soukromou iniciativou (obchodní společnosti), ale s nutností státního souhlasu. Samospráva je evidována na MVČR a členíme ji na zájmové a profesní sdružení.

Profesní sdružení je profesní zájmová samospráva, které sdružuje občany stejného profesního zaměření, profesionály se společnými zájmy a společnými cíli a byly založeny za účelem hájení profesních zájmů svých členů.²⁶

V dnešní době se v České republice nachází 12 profesních komor s **povinným členstvím**. Tyto komory obvykle stanovují podmínky výkonu dané specializace, garantují odbornost svých členů a vedou seznamy členů příslušné komory, kteří jsou jediní ze zákona oprávněni vykonávat dané činnosti na základě osvědčení, které jim příslušná komora vydává. Mezi profesní komory s **nepovinným členstvím** řadíme Agrární a Hospodářskou komoru, které sdružují občany na principu dobrovolnosti.²⁷

2.2 e-Government

Zapojování komunikačních a informačních technologií (ICT) do činnosti veřejné správy je již několik let standardní součástí reformy veřejné správy nejen ve vyspělých zemích. Pro elektronizaci veřejné správy v mezinárodním pojetí se již stabilně pracuje s termínem e-Government (v překladu elektronická vláda).²⁸ Pojem e-Government je jednotlivými autory vnímán rozdílnými definicemi. Například e-Government byl ministerstvem vnitra ČR definován jako „transformace vnitřních a vnějších vztahů veřejné správy pomocí informačních technologií s cílem optimalizovat interní procesy. Jejím cílem je pak rychlejší, spolehlivější a levnější poskytování služeb veřejné správy nejširší veřejnosti a zajištění větší otevřenosti veřejné správy ve vztahu ke svým uživatelům.“ Víť Lidinský ve své publikaci e-Government definuje takto: „e-

---

²⁵ Tamtéž. (2004, s. 251)

²⁶ KÁŇA, Pavel. *Základy veřejné správy* (2014, s. 48-49).

²⁷ HALÁSEK, Dušan. *Veřejná ekonomika* (2012, s. 41).

²⁸ POMAHÁČ, Richard at al. *Veřejná správa*. (2013, s. 183).

Government je využívání informačních technologií veřejnými institucemi pro zajištění výměny informací s občany, soukromými organizacemi a jinými veřejnými institucemi za účelem zvyšování efektivity vnitřního fungování a poskytování rychlých, dostupných a kvalitních informačních služeb.“²⁹ e-Government je jedním z hnacích sil v růstu informační společnosti, který umožňuje prostřednictvím informačních a komunikačních technologií efektivněji distribuovat veřejné služby lidem, kteří je potřebují.³⁰

Hlavním posláním e-Governmentu je poskytnout lidem, respektive jakýmkoliv subjektům soukromého práva větší pohodlí při realizaci kontaktu se státem a jeho orgány tím, že urychlí a zjednoduší komunikaci občanů a podnikatelských subjektů s orgány veřejné správy. Je to obrovská výhoda jak pro občany, tak i úředníky.

Nepřehlédnutelnou výhodou e-Governmentu jsou úspory jak času, tak zároveň dochází k úspoře prostředků (náklady na poštovné, náklady na prostory sloužící pro archivování) i personálu. Občané nemusí marnit čas na úradech, mají možnost si stáhnout formulář přímo ze svého bydliště nebo pracoviště a po vyplnění jen odeslat, aniž by museli dojíždět na úřad. Úředníci již nejsou nuceni se tolik zabývat „papírováním“ a mohou se věnovat vyřizováním rutinních záležitostí.

Výhody elektronizace VS:

- *rychlost a kvalita služeb občanům;*
- *jednoduchost, uživatelská přívětivost;*
- *úřední hodiny pro podání 24 hodin denně, 7 dnů v týdnu;*
- *finanční úspory;*
- *transparentnost procesů a rozhodování.*³¹

e-Government v podstatě jako každá lidská činnost má i svoje negativa, jako je třeba riziko napadení či poškození obsahu elektronicky vedených informačních systémů, ať již z nedbalosti nebo úmyslně. Zásluhou moderních technologií je poměrně snadné

---

²⁹ LIDINSKÝ, Vít. *EGovernment bezpečně*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2008. str. 7. ISBN 978-80-247-2462-1.

³⁰ MÁCHOVÁ, R. and M. LNĚNIČKA. Elektronické služby e-Governmentu v členských zemích Evropské unie. *Scientific Papers of the University of Pardubice*. Pardubice: University of Pardubice [online] (2010)

³¹ MATES, Pavel a Vladimír SMEJKAL. *E-government v českém právu*. Praha: Linde, 2006. str. 9-23 ISBN 80-7201-614-8.

soustředit velké množství informací na jednom místě a prostřednictvím internetu je rychle a snadno předávat komukoliv na světě.³²

Mezi současné projekty e-Governmentu, díky kterým je komunikace s orgány veřejné správy efektivnější, dostupnější a přátelštější ve vztahu k občanům, lze zařadit síť kontaktních míst veřejné správy Czech POINT, datové schránky určené pro zaručenou elektronickou komunikaci se státem a základní registry, obsahující vždy aktuálně platné údaje. Problematika současných projektů e-Governmentu je podrobněji rozebrána v druhé kapitole o informačních systémech ve veřejné správě. Organizační strukturu e-Governmentu znázorňuje Příloha č. 1.

2.2.1 Legislativa e-Governmentu

Termín e-Government je opřen o příslušnou legislativu, která stanovuje práva a povinnosti, které souvisejí s vytvářením, užíváním, provozem a rozvojem informačních systémů veřejné správy, podmínky výměny informací mezi orgány veřejné moci, občany a další náležitosti. Přehled některých právních předpisů vztahující k elektronizaci veřejné správy je uveden zde:

- *zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.*
- *zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů.*
- *zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.*
- *zákon č. 301/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.*
- *zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech upravuje základní procesy při elektronizaci státní správy*
- *zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů*
- *zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů*
- *zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.*

---

³² Tamtéž (2006, s. 69-79)

- *nařízení vlády č. 495/2004 Sb., kterým se provádí zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů*
- *vyhláška č. 496/2004 Sb., o elektronických podatelkách.*
- *vyhláška č. 193/2009 Sb., o stanovení podrobností provádění autorizované konverze dokumentů.*
- *vyhláška č. 194/2009 Sb., o stanovení podrobností užívání a provozování informačního systému datových schránek.*
- *vyhláška č. 364/2009 Sb., o seznamu obecních úřadů a zastupitelských úřadů, které jsou kontaktními místy veřejné správy (vyhláška o kontaktních místech veřejné správy).³³*

2.2.2 Portál veřejné správy

K rozvoji e-Governmentu v České republice výrazně přispěl portál veřejné správy, který byl spuštěn 6. října v roce 2003. Na rozdíl od většiny jiných portálů je výslovně zákonem upravená jeho definice. Podle zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy ve znění pozdějších předpisů se rozumí portálem veřejné správy: *„Informační systém veřejné správy zajišťující přístup k informacím státních orgánů, orgánů územních samosprávných celků a orgánů veřejné moci, které nejsou státními orgány ani orgány územních samosprávných celků a komunikaci s nimi.“³⁴* Portál veřejné správy zajišťuje komunikaci s veřejnými orgány prostřednictvím datových schránek a prostřednictvím kontaktních míst veřejné správy. Správcem tohoto portálu je Ministerstvo vnitra.

Portál veřejné správy zajišťuje přístup k informacím fyzických osob a právnických osob, především k formulářům v elektronické podobě těchto osob a komunikaci s těmito osobami. Děje se tak za úplaty, na základě písemné smlouvy mezi správcem portálu veřejné správy a osobou, k jejímž informacím je zajištěn přístup. Úplata je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji správce portálu veřejné správy. Správce portálu veřejné správy stanoví podmínky, za kterých budou informace fyzických osob nebo

³³ Institut pro veřejnou správu Praha. *Základní legislativa v oblasti e-Governmentu* (2015) [online]

³⁴ Zákon č. 365 ze dne 14. září 2000 o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů (zákon o ISVS), ve znění pozdějších předpisů.

právnických osob prostřednictvím portálu veřejné správy zpřístupněny, a pravidla pro stanovení výše úplaty a způsob její úhrady.³⁵

---

³⁵ MATES, Pavel a Vladimír SMEJKAL. *E-government v České republice: právní a technologické aspekty*. 2. podstatně přeprac. a rozš. vyd. /. Praha: Leges, 2012. (str. 69-71) ISBN 978-80-87576-36-6.

3 Informační systémy ve Veřejné správě

Všeobecně lze definovat informační systém jako seskupení lidí, metod a technologických prostředků, které zajišťují sběr, přenos, uchování a zpracování dat s cílem poskytování informací za účelem tvorby prezentace informací pro potřeby uživatelů.³⁶ Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, ve znění pozdějších předpisů, definuje IS jako: „*funkční celek nebo jeho část zabezpečující cílevědomou a systematickou informační činnost.*“ *Každý IS zahrnuje data, která jsou uspořádána tak, aby bylo možné jejich zpracování a zpřístupnění a dále nástroje umožňující výkon informačních činností.*³⁷ Informační systémy veřejné správy pro účely tohoto zákona jsou definovány jako: „*soubor informačních systémů, které slouží pro výkon veřejné správy. Jsou jimi i informační systémy zajišťující činnosti podle zvláštních zákonů.*“³⁸

3.1 Státní informační politika a rozvoj informačních systémů v ČR

Potřeba zajištění jednotné úpravy vedení informačních systémů veřejné správy, možnost vzájemného využívání dat v nich obsažených, dostupnost pro veřejnost, přesnost a další požadavky byly pocítovány již na počátku 90. let. Informační systémy byly do počátku 90. let zpracovány především formou matrik, papírových kartoték a evidencí. Po roce 1990 se na naše území začala dostávat kvalitní výpočetní technika, která se stala velmi rychle všeobecně dostupnou, a tak mohly být informační systémy jak na úrovni celostátní, místní tak regionální převáděny na tuto technologii. Avšak tomuto procesu chyběla dostatečná koordinace. Orgány, jako byla Komise pro státní informační systémy (zřízena v roce 1991) nebo oddělení pro řízení státního informačního systému při Úradě vlády (vytvořené v roce 1996), nemohly tento úkol z důvodu nedostatku svých pravomocí zajistit.³⁹

---

³⁶ ŠPAČEK, David a Jiří ŠPALEK. *Informační systémy ve veřejném sektoru*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2004. (str. 14-15) ISBN 80-210-3503-X.

³⁷ Zákon č. 365 ze dne 14. září 2000 o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů (zákon o ISVS), ve znění pozdějších předpisů.

³⁸ Zákon č. 365 ze dne 14. září 2000 o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů (zákon o ISVS), ve znění pozdějších předpisů.

³⁹ MATES, Pavel a Vladimír SMEJKAL. *E-GOVERNMENT v českém právu*. (2006, s. 24-29)

3.1.1 SIP do roku 2000

V atmosféře rozpadu Československého státu se do popředí dostaly zcela jiné úkoly a tak se vláda začala zabývat budováním informačního systému až v roce 1995, kdy vyslovila souhlas s materiálem *Výstavba státního informačního systému České republiky*. V tomto navrhovaném materiálu se předpokládalo, že státní informační systém bude zahrnovat registr nemovitostí, registr obyvatel a registr ekonomických subjektů, avšak tento materiál zůstal bez realizace. Dále bylo navrženo, aby Ministerstvo hospodářství dostalo oprávnění vydávat standardy, které by měly korigovat používání informačních technologií. Tento úkol plnil na Ministerstvu hospodářství odbor pro státní informační systém.

Zákonem č. 272/1996 Sb. bylo zrušeno Ministerstvo hospodářství a zřízen Úřad pro státní informační systém, který převzal po Ministerstvu působnost ve věcech státního informačního systému. V roce 1999 usnesením vlády byl přijat dokument „*Státní informační politika – cesta k informační společnosti*“⁴⁰, který je velmi často považován za první ucelenou českou koncepci informační politiky. Součástí informační politiky byla snaha o minimalizaci informací, kterou veřejné správa požadovala po adresátech. Měla platit zásada, že informaci, kterou již jednou veřejná správa má, už nebude po adresátovi vyžadovat znovu. Veškeré ISVS, jejich provozování i sdílení dat mělo být opřeno o příslušnou právní úpravu.

V rámci státní informační politiky byl předložen zákon o právu na informace a zajištění přístupu občanů k informacím veřejné správy na takové úrovni, aby byla usnadněna komunikace adresátů a vykonavatelů veřejné správy. Předpokládalo se, že k realizaci tohoto záměru bude vydán zákon, v němž se soustředí působnost v této oblasti u jednoho ústředního orgánu, který by jednotlivým rezortům určoval, jak mají vytvářet a provozovat svoje informační systémy a jaké technické prostředky k tomu mají používat. Problémem však bylo, že po celou dobu jeho existence nebyla stanovena tomuto úřadu žádná konkrétní působnost a Úřad neměl prostředky, jak tuto situaci změnit.⁴¹

---

⁴⁰ Vláda ČR. Dokument přijatý vládou ČR č. 525 *Státní informační politika- Cesta k informační společnosti ze dne 31. května 1999* (2009) [online]

⁴¹ MATES, Pavel a Vladimír SMEJKAL. *E-GOVERNMENT v českém právu*. (2006, s. 24-29)

3.1.2 SIP od roku 2000 do roku 2006

Situaci trvala až do roku 2000, kdy byl tento orgán zrušen a místo něj byl zřízen Úřad pro veřejné informační systémy, jemuž byly svěřeny pravomoci podle zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy.

V programovém prohlášení z roku 2002 věnovala vláda problematice budování informačního systému veřejné správy značnou pozornost jakožto „základnímu nástroji pro snížení nákladů výkonu a řízení veřejné správy a zvýšení komfortu ve vztahu občan-stát.“⁴² Na základě zákona č. 517/2002 Sb. byl Úřad pro veřejné informační systémy zrušen a zřízeno Ministerstvo informatiky, které zastávalo funkci ústředního orgánu správy pro informační a komunikační technologie, pro telekomunikace a poštovní služby.

V roce 2004 byl vládou schválen klíčový dokument v oblasti budování informační společnosti pod názvem *Státní informační a komunikační politika-e-Česko 2006*.⁴³ Vláda konstatovala, že v této oblasti bude věnovat pozornost budování elektronických služeb veřejné správy, vytvářet potřebný právní rámec informační společnosti, zvyšovat informační gramotnost občanů a podporovat elektronické podnikání.⁴⁴

3.1.3 SIP od roku 2006

Efektivní veřejná správa a přátelské veřejné služby-Strategie realizace Smart Administration v období 2007-2015 si kladla za cíl odstranění nadbytečného papírování a zefektivnění komunikace uvnitř veřejné správy prostřednictvím ICT. Využití ICT se mělo projevit ve všech strategických cílech, které byly v dokumentu zakotveny, především se jednalo o zefektivnění a zkvalitnění činnosti úřadu a přiblížení veřejné správy občanům prostřednictvím kontaktních míst veřejné správy. Rada vlády pro informační společnost v roce 2008 schválila novou *Strategii rozvoje služeb* pro „informační společnost“, v rámci které si kladla za prioritní cíle vybudování základních registrů. Mezi milníky této strategie náleželo také to, že v roce 2009 budou zprovozněny datové schránky a bude existovat rozvinutá síť kontaktních míst veřejné správy, kde bude možnost získat ověřené výpisy z vybraných rejstříků.⁴⁵

---

⁴² Vláda ČR. *Programové prohlášení vlády ČR 8/ 2002*. (2009) [online]

⁴³ Vláda ČR. *Dokument Státní informační a komunikační politiky-e-Česko 2006*. Tento dokument byl schválen vládou usnesením č. 1340 ze dne 19. 10. 2005. (2009) [online]

⁴⁴ MATES, Pavel a Vladimír SMEJKAL. *E-GOVERNMENT v českém právu*. (2006, s. 24-29)

⁴⁵ POMAHAČ, Richard at al. *Veřejná správa*. (2013, s. 183)

3.2 Bezpečnost informačních systémů veřejné správy

Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti ve znění pozdějších předpisů v § 5 za e) říká, že „*bezpečnost informačních nebo komunikačních systémů tvoří systém opatření, jejichž cílem je zajistit důvěrnost, integritu a dostupnost utajovaných informací, s nimiž tyto systémy nakládají, a odpovědnost správy a uživatele za jejich činnost v informačním nebo komunikačním systému.*“⁴⁶ Bezpečnost informačního systému veřejné správy lze chápat jako ideální stav, kterého je potřeba dosáhnout. Pokud bude bezpečnost chápána jako cíl, je zpravidla potřeba norma, která určí, od jakého okamžiku je ISVS zabezpečený. Bezpečnost informací je definována jako zachování důvěrnosti, dostupnosti a integrity. Integritou se rozumí, zabezpečení správnosti a kompletnosti informací.⁴⁷

Veřejnoprávní vymezení bezpečnosti ISVS je dáno souborem právních norem a to zcela obecných předpisů, jako jsou občanský zákoník, obchodní zákoník, zákoník práce a trestní zákon, dále pak speciálních právních norem, zejména zákon o ochraně osobních údajů a zákon o elektronickém podpisu a předpisy pro ISVS vyplývající ze zákona o informačních systémech veřejné správy.

Mezi největší hrozby porušení bezpečnosti informačního systému patří zejména únik citlivých dat v důsledku jednání zaměstnanců, virové napadení, krádež zařízení, neoprávněný přístup do počítačové sítě úřadu přes internet od narušitele zvenčí za účelem získání informací, výpadek v dodávce energie nebo úmyslné porušování autorských práv.⁴⁸

3.2.1 Ochrana osobních údajů v ISVS

Ochrana osobních údajů je základním požadavkem zakotveným přímo v Ústavě ČR, konkrétně v Listině základních práv a svobod. Podle Listiny základních práv a svobod v čl. 10 má každý právo:

- *aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno*
- *na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života*

---

⁴⁶ Zákon č. 412 ze dne 21. 9. 2005 o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů

⁴⁷ MATES, Pavel a Vladimír SMEJKAL. *E-GOVERNMENT v českém právu*. (2006, s. 64-65)

⁴⁸ Tamtéž. (2006, s. 73-75)

- *na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě*⁴⁹

Zákon č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů definuje práva a povinnosti při zpracování osobních údajů, postavení a působnost úřadu, který provádí dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem při zpracování těchto údajů a stanovuje podmínky, za nichž se uskutečňuje předání těchto údajů do zahraničí. Správcem je pro účel tohoto zákona každý subjekt, který rozhoduje o účelu, v rámci kterého mají být osobní údaje zpracovány a stanoví prostředky a způsob zpracování osobních údajů.⁵⁰

3.2.2 Archivace dokumentů

Zákon č. 499/2004 Sb. o archivnictví a spisové službě, ve znění pozdějších předpisů upravuje nakládání s archiváliemi, přičemž ne každý dokument vzniklý zejména činností fyzických a právnických osob je archiválie. Podle § 2 písm. e) zákona o archivnictví je archiválie: „*takový dokument, který byl vzhledem k době vzniku, obsahu, původu, vnějším znakům a trvalé hodnotě dané politickým, hospodářským, právním, historickým, kulturním, vědeckým nebo informačním významem vybrán ve veřejném zájmu k trvalému uchování a byl vzat do evidence archiválií.*“⁵¹ Povinnost uchovávat dokumenty a umožnit výběr archiválií mají pro účely tohoto zákona například organizační složky státu, bezpečnostní sbory, státní příspěvkové organizace, územní samosprávné celky, organizační složky územních samosprávných celků, školy a školská zařízení s výjimkou mateřských škol a zdravotní pojišťovny. Každý občan má právo požádat archiv, do jehož péče archiválie náleží, o pořízení výpisu, opisu anebo kopie archiválie v listinné nebo digitální podobě.

Dlouhodobá archivace elektronických dokumentů je proces, při kterém jsou elektronické dokumenty dlouhodobě ukládány a v případě potřeby je bez problému možné zobrazit a vytisknout. Při dlouhodobé archivaci je hlavní důraz kladen na to, aby elektronický dokument byl i za několik desítek let přístupný a čitelný. Pravost neboli autenticita elektronických dokumentů je dnes zajišťována prostřednictvím

---

⁴⁹ Zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod

⁵⁰ SMEJKAL, Vladimír. *Informační systémy veřejné správy ČR*. Vyd. 1. V Praze: Oeconomica, 2003. (str. 60-63) ISBN 80-245-0533-9.

⁵¹ Zákon č. 499 ze dne 30. června 2004 o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů

elektronického podpisu, elektronické značky a časového razítka v souladu se zákonem č. 227/2000Sb., o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů.⁵²

3.2.3 Elektronický podpis, elektronická značka a časové razítko

Elektronický podpis patří k nástrojům bezpečné elektronické komunikace. Zákon č. 227/2000 Sb. o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů definuje elektronický podpis jako: „*údaje v elektronické podobě, které jsou připojené k datové zprávě nebo jsou s ní logicky spojené, a které slouží jako metoda k jednoznačnému ověření identity podepsané osoby ve vztahu k datové zprávě.*“⁵³ Vyšší formou elektronického podpisu podle zákona o elektronickém podpisu je: „*Zaručený elektronický podpis, který splňuje následující požadavky:*

1. *je jednoznačně spojen s podepisující osobou,*
2. *umožňuje identifikaci podepisující osoby ve vztahu k datové zprávě,*
3. *byl vytvořen a připojen k datové zprávě pomocí prostředků, které podepisující osoba může udržet pod svou výhradní kontrolou,*
4. *je k datové zprávě, ke které se vztahuje, připojen takovým způsobem, že je možno zjistit jakoukoliv následnou změnu dat.*“⁵⁴

Tato forma podpisu je využívána například při komunikaci občanů a organizací s orgány státní správy nebo v aplikacích elektronického bankovníctví. Zaručený elektronický podpis při použití na dokumentu v elektronické podobě má v mnoha případech stejnou váhu jako podpis vlastnoruční.⁵⁵

Nedílnou součástí systémů sloužících pro komunikaci občanů se státní správou využívajících elektronický podpis a zaručený elektronický podpis je tzv. certifikační autorita. Certifikační autorita vystupuje jako třetí, nezávislá strana při vzájemné komunikaci dvou subjektů, která se prostřednictvím jí vydaného certifikátu zaručuje, že elektronický podpis skutečně patří danému subjektu. Jednoznačně tak svazuje identifikaci subjektu s jeho elektronickým podpisem. Certifikační autorita jako poskytovatel certifikačních služeb garantuje důvěryhodnost vydaných certifikátů, což je podpořeno i legislativními pravidly. Certifikát obsahuje data pro ověřování elektronických podpisů s podepisující osobou a umožňuje její identifikaci. Dále může

---

⁵² LIDINSKÝ, Vít. *EGovernment bezpečně*.(2008, s. 56-58)

⁵³ Zákon č. 227 ze dne 29. 6. 2000 o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů

⁵⁴ Zákon č. 227 ze dne 29. 6. 2000 o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů

⁵⁵ LIDINSKÝ, Vít. *EGovernment bezpečně*.(2008, s. 38-40)

obsahovat jméno certifikační autority, která certifikát vydala, datum počátku a ukončení platnosti a další údaje spojené s použitím certifikátu. Platnost elektronického podpisu je svázána s platností certifikátu.⁵⁶

Zákon o elektronickém podpisu dále definuje **elektronickou značku**, která je na rozdíl od elektronického podpisu vytvářena technickým zařízením, automatizovaně. Použití elektronické značky je výhodné především tam, kde je nezbytné označovat velké množství datových zpráv v krátkém časovém období a vytvoření zaručeného elektronického podpisu pro každou datovou zprávu zvlášť by z hlediska nákladů a času bylo příliš náročné. Elektronické značky jsou nejvíce využívány při vydávání elektronických výpisů z úřednických databází a při potvrzování elektronických zpráv.

Časové razítko je nástroj, který dokonalým způsobem zajišťuje přiřazení aktuálního časového údaje k elektronickému dokumentu. Časové razítko garantuje, že elektronický dokument existoval před datem uvedeným v časovém razítku. Je významným prvkem především při dlouhodobém uchovávání podepsaných dokumentů nebo při podávání daňového přiznání.⁵⁷

3.3 Současné nástroje elektronizace veřejné správy v ČR

Hlavní myšlenkou elektronické vlády tzv. e-Governmentu je správa věcí veřejných za využití moderních elektronických nástrojů. Jako první za tímto účelem vznikla síť kontaktních míst veřejné správy Czech POINT, které jsou v dnešní době dostupné téměř v každé obci. Dalším milníkem k elektronizaci veřejné správy bylo spuštění datových schránek v roce 2009, které měly nahradit klasický způsob komunikace a sloužit jako elektronické úložiště k doručování a provádění úkonů vůči orgánům veřejné moci. V neposlední řadě vznikl systém základních registrů, který měl zásadně snížit administrativní náročnost, ale také i duplicitnost a neaktuálnost údajů.⁵⁸

3.3.1 Czech POINT

Cílem projektu Czech POINT je přinést značnou úlevu v komunikaci občanů se státem. V současné době musí občan navštívit hned několik úřadů k vyřízení svého požadavku. Tento problém měl být částečně odstraněn zavedením kontaktních míst veřejné správy,

---

⁵⁶ Tamtéž. (2008, s. 40-43)

⁵⁷ MATEŠ, Pavel a Vladimír SMEJKAL. *E-government v České republice: právní a technologické aspekty*. 2. podstatně přeprac. a rozš. vyd. / . Praha: Leges, (str. 150-151) 2012.

⁵⁸ MVČR. *e-Government: novinky v e-Governmentu* (2016) [online]

kde je možné získat a ověřit data z veřejných i neveřejných informačních systémů, úředně ověřit dokumenty a listiny, převést písemné dokumenty do elektronické podoby a naopak, získat informace o průběhu správních řízení ve vztahu k občanovi apod.⁵⁹

Prostřednictvím kontaktních míst veřejné správy byly služby Czech POINT poskytnuty veřejnosti od 1. července 2008 a jeho provozovatelem je Ministerstvo vnitra ČR. Podle novelizovaného zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, ve znění pozdějších předpisů, kontaktní místa veřejné správy jsou:

- *notáři,*
- *krajské a matriční úřady,*
- *obecní úřady, úřady městských částí nebo městských obvodů,*
- *úřady městských částí hlavního města Prahy,*
- *zastupitelské úřady,*
- *držitel poštovní licence,*
- *hospodářská komora ČR,*
- *banka, které byla ministerstvem udělena autorizace k výkonu působnosti kontaktního místa veřejné správy*⁶⁰

V rámci poskytování služeb Czech POINT jsou aktuálně nabízeny tyto služby:

- *autorizovaná konverze dokumentů,*
- *centrální úložiště ověřovacích doložek,*
- *datové schránky,*
- *podání do registru účastníků provozu modulu autovlaků ISOH,*
- *přijetí podání podle živnostenského zákona (podle § 72),*
- *úschovna systému Czech POINT,*
- *vydání ověřeného výstupu ze Seznamu kvalifikovaných dodavatelů,*
- *výpis z bodového hodnocení řidiče,*
- *výpis z insolventního rejstříku,*
- *výpis z Katastru nemovitostí,*
- *výpis z Obchodního rejstříku,*
- *výpis z Rejstříku trestů,*
- *výpis z rejstříku trestů právnické osoby*

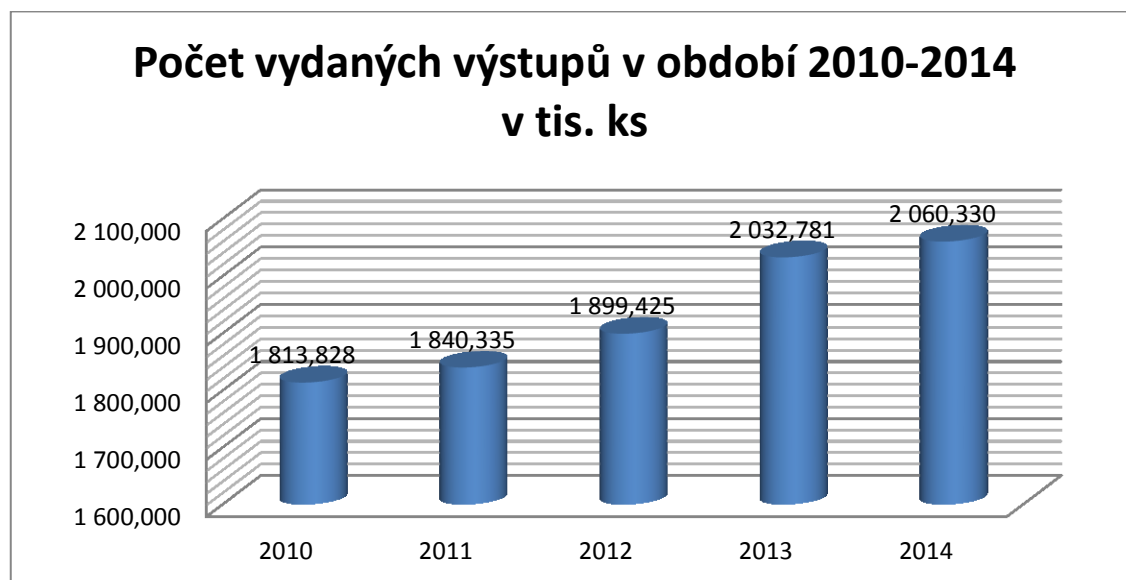
⁵⁹ ŠPAČEK, David. *eGovernment: cíle, trendy a přístupy k jeho hodnocení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2012. (str. 79-83). ISBN 978-80-7400-261-8.

⁶⁰ Zákon č. 365 ze dne 14. září 2000 o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů (zákon o ISVS), ve znění pozdějších předpisů.

- výpis z Živnostenského rejstříku,
- základní registry.⁶¹

Počet celkově vydaných výstupů prostřednictvím kontaktních míst veřejné správy za pětiletou časovou osu znázorňuje Obrázek č. 3-1.

Obrázek č. 3-1: Počet vydaných výstupů v období 2010-2014

Zdroj: MVČR. CZECH POINT- aktuální statistiky 2016. Vlastní zpracování.

Nejčastěji občané na pobočkách kontaktních míst veřejné správy žádají o výstup z rejstříku trestů. Za rok 2014 bylo vydáno celkem 755,5 tisíc těchto výpisů. Druhé místo zaujímá výpis z katastru nemovitostí, kterých bylo v roce 2014 vydáno celkem 376,4 tisíc. Třetí největší poskytovanou službou byla autorizovaná konverze dokumentů, neboli převedení elektronických dokumentů do listinné podoby o celkovém počtu 310,1 tisíc. Czech POINT k 31. 12. 2014 disponuje celkem 7104 pracovišti, kde je možné o nabízené služby zažádat.

3.3.2 Datové schránky

Zákon č. 300/2008 Sb. o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů definuje datové schránky jako: „elektronické úložiště, které je určeno k:

- doručování orgány veřejné moci,
- provádění úkonů vůči orgánům veřejné moci,

⁶¹ MVČR. Czech Point: Aktuální dostupnost služeb (2016) [online]

- *dodávání dokumentů fyzických osob, podnikajících fyzických osob a právnických osob.*⁶²

Tento zákon rozlišuje datové schránky fyzických osob, podnikajících fyzických osob, právnických osob a orgánů veřejné moci. Povinně ze zákona mají zřízené datové schránky orgány veřejné moci, právnické osoby zřízené ze zákona např. některé vysoké školy, regionální rady soudržnosti apod. a právnické osoby zapsané v Obchodním rejstříku. Zřizovatelem a správcem datových schránek v České republice je Ministerstvo vnitra, provozovatel je Česká pošta.⁶³

Nespornou výhodou datových schránek je úspora času, ale také nákladů. Uživatelé datových schránek mohou získat výpisy z veřejných i neveřejných rejstříků zdarma do své datové schránky, zatímco za jejich papírové vyhotovení na kontaktních místech veřejné správy nebo úřadech jsou nuceni zaplatit nemalé poplatky. Prostřednictvím datové schránky lze podávat všechna povinná přiznání a s přístupovými údaji k datové schránce se uživatel může přihlásit do informačních systémů sociální i finanční správy. Datové zprávy nabízí daleko lepší důkazní prostředky, protože odeslanou zprávu je možné uložit a v případě potřeby prokázat obsah zprávy příslušným orgánům veřejné správy, což z podacího lístku k doručené zásilce nelze. Navíc elektronický dokument doručený do datové schránky je stejně právně závazný, jako papírový dokument s kulatým razítkem.

Mezi nevýhody datových schránek patří zejména nedostatečná osvěta na straně veřejnosti i na straně veřejné správy. Další nevýhodou datových schránek je doba uložení přečtené datové zprávy v datové schránce, která činí pouze 90 dnů, potom je vymazána a informační systém datových schránek informuje pouze o doručení a přijetí zprávy, nikoliv o jejím obsahu.⁶⁴

Celkový počet zřízených datových schránek ze zákona nebo na základě žádosti v období 2010–2014 znázorňuje Obrázek č. 3-2.

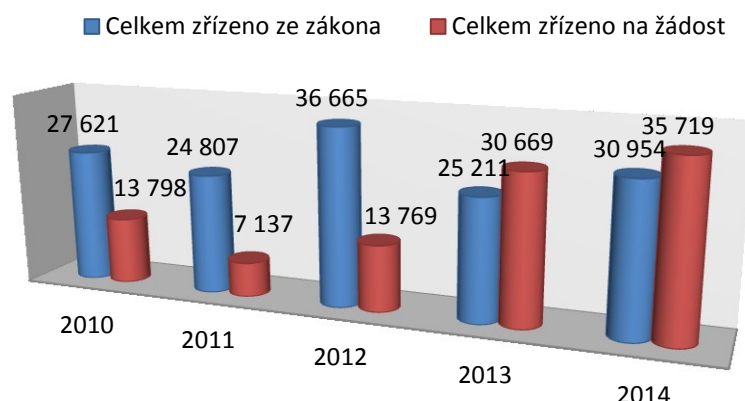
Obrázek č. 3-2: Počet zřízených datových schránek v období 2010-2014

⁶² Zákon č. 300 ze dne 17 července 2008 o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů

⁶³ ČESKÁ POŠTA. *Datové schránky: Typy datových schránek.*(2016) [online]

⁶⁴ ŠPAČEK, David. *eGOVERNMENT: cíle, trendy a přístupy k jeho hodnocení.*(2012, str. 83-88).

Počet zřízených datových schránek v období 2010-2014

Zdroj: MVČR. Vlastní zpracování.

Podle subjektu, pro který má být datová schránka zřízena ze zákona nebo na základě žádosti, jsou nejpočetnějším typem datové schránky právnických osob zapsaných v obchodním rejstříku, datové schránky fyzických osob a datové schránky podnikajících fyzických osob vyjma advokátů, daňových poradců a insolvenčních správců. Do 31. 12. 2014 bylo zřízeno ze zákona celkem na 505,8 tisíc datových schránek a 119,4 tisíc datových schránek na základě žádosti. Počet transakcí realizovaných prostřednictvím datových schránek v roce 2014 dosahoval přes 700 milionů, přičemž mezi nejčastější uživatele datových schránek patří orgány veřejné moci a právnické osoby.

Ke dni 14. 3. 2016 bylo v České republice zřízeno na 723,9 tisíc datových schránek. Uživatelé datových schránek od počátku roku odeslali přes 304 milionů datových zpráv s průměrnou úspěšností doporučení přihlášením do systému datových stránek 99,18 %.⁶⁵

3.3.3 Základní registry

Každý úřad si v dřívější době v rámci své agendy vedl svou evidenci údajů, často v papírové podobě. Vzhledem k tomu, že tyto údaje nebyly právně závazné, musel každý občan vyplnit na pobočce úřadu formulář se stále stejnými údaji a jejich správnost stvrdit svým podpisem. Zásadním prvkem v systému základních registrů je tzv. **referenční údaj**, který by měl být využíván jako údaj vždy platný, zaručený

⁶⁵ ČESKÁ POŠTA. *Datové schránky: Statistiky k 14. 3. 2016* (2016) [online]

a aktuální bez nutnosti jeho ověření. Úřady by pro výkon své agendy měly využívat přímo data ze základních registrů a nikoliv je již vyžadovat po občanovi. Pokud se některý údaj změní, tak se tuto změnu úřady připojené k základním registrům dozví automaticky. K údajům v základních registrech má přístup pouze ten, kdo k tomu má zákonné oprávnění. Důležitým prvkem systému je **převodník identifikátorů fyzických osob tzv. ORG**, který jako jediný dokáže propojit data v jednotlivých registrech, přičemž pro zajištění maximální ochrany osobních údajů používá vygenerovaný bezvýznamový identifikátor místo rodného čísla. ORG je tedy specifický informační systém základních registrů, který zajišťuje ochranu osobních údajů uložených v základních registrech.⁶⁶

Zákon č. 111/2009 Sb. o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů definuje čtyři základní registry, které jsou propojeny v rámci informačního systému základních registrů, který spravuje Ministerstvo vnitra ČR. Systém fungování základních registrů uvádí Příloha č. 2.

Základní registry tvoří:

- *Registr obyvatel (ROB)* – obsahuje základní identifikační a alokační údaje o občanech ČR a občanech jiných států, kterým byla na území ČR udělena mezinárodní ochrana formou azylu nebo doplňkové ochrany, nebo cizincům s povolením pobytu v ČR. Správcem tohoto registru je Ministerstvo vnitra.
- *Registr osob (ROS)* – obsahuje základní identifikační údaje o všech podnikajících fyzických osobách, právnických osobách, organizačních složkách zahraničních právnických osob a identifikačních složkách státu. Správcem tohoto registru je Český statistický úřad
- *Registr územní identifikace, adres a nemovitostí (RUIAN)* – obsahuje základní identifikační a lokalizační údaje k územním prvkům, údaje o objektech v území, jehož správcem je Český úřad zeměměřičský a katastrální
- *Registr práv a povinností (RPP)* – referenční údaje o právech a povinnostech fyzických a právnických osob, pokud jsou údaje o těchto osobách vedeny v základních registrech, a to včetně údajů o rozhodnutích orgánů veřejné moci. Správcem tohoto registru je Ministerstvo vnitra

---

⁶⁶ ŠPAČEK, David. *eGOVERNMENT: cíle, trendy a přístupy k jeho hodnocení*. (2012, s. 89-90).

Základní registry patří mezi základní nástroje e-Governmentu a jsou publikovány v zákoně č. 111/2009 Sb., který byl o rok později novelizován zákonem č. 100/2010 Sb., jehož důvodem novelizace bylo především prodloužit zkušební dobu systému základních registrů o 12 měsíců (tj. do konce června roku 2012). Správcem těchto registrů se stal nově vytvořený úřad Správa základních registrů, spadající pod Ministerstvo vnitra.⁶⁷

Do ostrého provozu byl systém základních registrů uveden, v souladu se zákonem č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů, dnem 1. 7. 2012. Správa základních registrů po prvním roce ostrého provozu, tedy ke dni 30. 6. 2013 evidovala na **1 307** orgánů veřejné moci (OVM), které požádaly o připojení více než **2094** agendových informačních systémů (AIS). Počet transakcí za jednotlivé registry znázorňuje Tabulka č. 3-1.

Tabulka č. 3-1: Počet transakcí za jednotlivé registry v % od 1. 7. 2012 do 30. 6. 2013

Název registru	Transakce (%)	Počet transakcí
<i>Registr obyvatel (ROB)</i>	71,4 %	92 181 272
<i>Registr osob (ROS)</i>	7,3 %	9 481 857
<i>Registr územní identifikace, adres a nemovitostí (RUIAN)</i>	19,9 %	25 693 954
<i>Registr práv a povinností (RPP)</i>	1,4 %	1 811 352

Zdroj: Správa základních registrů ČR (2013). Vlastní zpracování.

Do celkových čísel za první rok ostrého provozu základních registrů nejsou zahrnuty data o ORG, ani o informačním systému základních registrů (ISZR), který se podílí na všech transakcích, které přicházejí do jednotlivých registrů. Z tabulky jednoznačně vyplývá prioritní využití služeb registru osob, kdy **71,4 %** žádostí je směřováno právě do tohoto registru.

Jednotlivé OVM mohou využívat k přístupu do základních registrů kromě svých AIS další dva možné způsoby přístupů k referenčním údajům v základních registrech. Prvním z nich je přístup prostřednictvím informačního systému datových schránek. Jeho prostřednictvím bylo do 1. 7. 2013 zpracováno celkem: **2 870 342 datových zpráv** týkajících se právě základních registrů. Druhým možným způsobem přístupu k

⁶⁷ŠPAČEK, David. eGOVERNMENT: cíle, trendy a přístupy k jeho hodnocení. (2012, s. 89-90).

referenčním údajům v základních registrech je přístup prostřednictvím systému Czech POINT. Na kontaktních místech veřejné správy bylo k 1. 7. 2013 vydáno na žádost celkem **6 573 výpisů**.

Po dvou letech provozu, tedy ke dni 30.6.2014, správa základních registrů evidovala na **2 255** orgánů veřejné moci, které požádaly o připojení více než **3 297** agendových informačních systémů (AIS). Celkový počet transakcí za jednotlivé registry uvádí Tabulka č. 3-2.

Tabulka č. 3-2: Počet transakcí za jednotlivé registry v % od 1. 7. 2013 do 30. 6. 2014

Název registru	Transakce (%)	Počet transakcí
<i>Registr obyvatel (ROB)</i>	41,2 %	126 460 414
<i>Registr osob (ROS)</i>	4,7 %	14 438 853
<i>Registr územní identifikace, adres a nemovitostí (RUIAN)</i>	53,1 %	163 038 935
<i>Registr práv a povinností (RPP)</i>	1 %	3 063 497

Zdroj: *Správa základních registrů ČR (2014)*. Vlastní zpracování.

V tabulce je uveden celkový počet transakcí za druhý rok ostrého provozu základních registrů mimo data o informačním systému základních registrů a ORG. Z tabulky lze jednoznačně určit, že nejvíce dotazů celkem **53,1%** směřuje do registru územní identifikace, adres a nemovitostí. Meziroční nárůst v tomto registru je téměř o neuvěřitelných **137 344 991** transakcí oproti roku předcházejícímu.

Prostřednictvím informačního systému datových schránek bylo do 30. 6. 2014 zpracováno celkem **5 526 106 datových zpráv** týkajících se základních registrů (nárůst o 92,5% oproti roku předchozímu). Druhým možným způsobem přístupu k referenčním údajům v základních registrech je prostřednictvím systému Czech POINT, kde bylo k 30. 6. 2014 vydáno na žádost celkem **13 773 výpisů** (tj. meziroční nárůst o 109,5%).

Po třech letech ostrého provozu základních registrů, tedy ke dni 30. 6. 2015, správa základních registrů evidovala na **2 895** orgánů veřejné moci (OVM), které požádaly o připojení více než **4 079** agendových informačních systémů (AIS). Počet transakcí za jednotlivé registry ve třetím období ostrého provozu základních registrů uvádí Tabulka č. 3-3.

Tabulka č. 3-3: Počet transakcí za jednotlivé registry v % od 1. 7. 2014 do 30. 6. 2015

Název registru	Transakce (%)	Počet transakcí
<i>Registr obyvatel (ROB)</i>	49,7 %	123 848 306
<i>Registr osob (ROS)</i>	8,4 %	20 968 104
<i>Registr územní identifikace, adres a nemovitostí (RUIAN)</i>	40,3 %	100 343 176
<i>Registr práv a povinností (RPP)</i>	1,6 %	3 847 783

Zdroj: *Správa základních registrů ČR (2015)*. Vlastní zpracování.

V tabulce je uveden celkový počet transakcí po jednotlivých registrech mimo data o informačním systému základních registrů (ISZR) a ORG. Z tabulky jednoznačně vyplývá, že prioritní službou v třetím období ostrého provozu základních registrů je Registr obyvatel, kam směřuje celkem **49,7 %** všech dotazů.

Prostřednictvím přístupu za pomoci informačního systému datových schránek bylo ke dni 30. 6. 2015 zpracováno celkem **8 920 581 datových zpráv** týkajících se základních registrů (tj. meziroční nárůst o 61,4 %). Druhým možným způsobem přístupu k referenčním údajům v základních registrech je prostřednictvím kontaktních míst veřejné zprávy, ve kterých bylo na žádost vydáno celkem **18 433 výpisů** (tj. nárůst o 33,8 % oproti roku předešlému).

Od začátku letošního roku ke dni 31. 3. 2016 bylo uskutečněno prostřednictvím základních registrů celkem na **101 410 445 transakcí**, což je o 46 089 025 transakcí více než v roce předchozím (meziroční nárůst o 83,3 %).⁶⁸

⁶⁸ SZRCR. *Měsíční zprávy o stavu provozu základních registrů*. (2016) [online]

4 Zhodnocení využití informačních systémů ve veřejné správě v ČR

V současnosti je výměna informací mezi orgány veřejné správy a občany realizována prostřednictvím informačních a komunikačních technologií. Informační a komunikační technologie mají bezesporu nezastupitelné místo při výkonu státní správy a samosprávy na území České republiky. Jejich zavádění do činností veřejné správy ostatně jako každá lidská činnost nepřináší pouze výhody, ale nese sebou i potencionální hrozby, které pramení zejména z nedůvěry k zasílání či ukládání dokumentů v elektronické podobě.

Informační systémy veřejné správy zajišťují komplexní plnění úkolů v rámci jednotlivých resortů státní správy a samosprávy na regionální i lokální úrovni. Analytická část bakalářské práce podrobněji analyzuje aktuální stav informačních systémů ve veřejné správě a nastiňuje silné stránky, slabé stránky, příležitosti a hrozby v rámci modernizace výkonu veřejné správy v České republice.

4.1 Cíl analýzy ISVS v ČR

V nynější době je v České republice registrováno **6 991** akreditovaných informačních systémů veřejné správy. Analytická část bakalářské práce vychází především z informací vedených v IS o ISVS, který je veřejnosti volně přístupný na adrese www.sluzby-isvs.cz. Tento systém byl vyvinut v souladu se zákonem č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ISVS“). Ministerstvo vnitra je povinno podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona o ISVS, vytvářet a spravovat veřejný informační systém, který obsahuje základní informace o dostupnosti a obsahu zpřístupněných informačních systémů veřejné správy.⁶⁹ V systému jsou uvedeny informace o uživateli jednotlivých IS, kolik finančních prostředků za tyto ISVS orgány veřejné správy vydaly, identifikace správce, který je za daný IS odpovědný a řada dalších informací. Vyplnit údaje o akreditovaném ISVS do IS o ISVS je povinností danou zákonem o ISVS. Vkládat záznamy o ISVS mohou pouze osoby přihlášené do tohoto systému na základě kvalifikovaného

---

⁶⁹ Zákon č. 365 ze dne 14. září 2000 o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů (zákon o ISVS), ve znění pozdějších předpisů.

certifikátu, vydaného akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb podle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu ve znění pozdějších předpisů.

Cílem analytické části je zhodnotit aktuální stav informačních systémů veřejné správy v České republice. Data čerpané z IS o ISVS byly zpracovány ke dni **16. 4. 2016**.

Podrobnější analýza ISVS byla realizována dle následujících kritérií:

1) IS dle typu řízení, pro který jsou využívány

- *IS ústředních správních orgánů*
- *IS vyšších územních samosprávných celků*
- *IS nižších územních samosprávných celků*

2) IS dle jednotlivých kategorií

- *IS Archivnictví*
- *IS Spisová služba*
- *IS Veřejná správa*
- *IS měst a obcí – přenesená působnost*
- *IS měst a obcí – samostatná působnost*
- *IS krajů – přenesená působnost*
- *IS krajů – samostatná působnost*
- *Další*

3) IS dle časového hlediska

4) IS dle nákladů

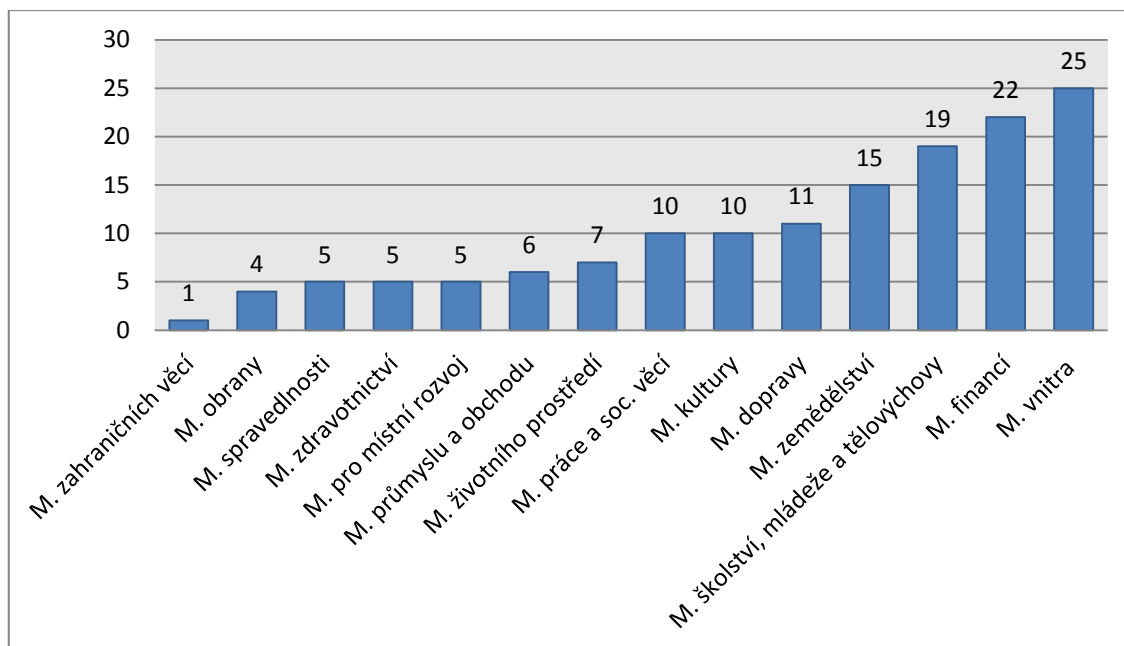
U systémů nižších územních samosprávných celků je analýza zaměřená na základní agendové systémy, které pokrývají základní činnosti samospráv. Dle počtu implementací (nasazení IS v úřadech samosprávných obcí/krajů) byly selektovány nejčastěji zastoupené aplikace a ty blíže charakterizovány.

4.2 Aktuální zastoupení ISVS v orgánech veřejné správy

IS ústředních správních orgánů zajišťují komplexní provádění úkolů a zastupují významné oblasti v rámci jednotlivých resortů státní správy. Obrázek č. 4-1 uvádí celkový počet IS v jednotlivých resortech státní správy.

Obrázek č. 4-1: Aktuální zastoupení ISVS v jednotlivých resortech státní správy

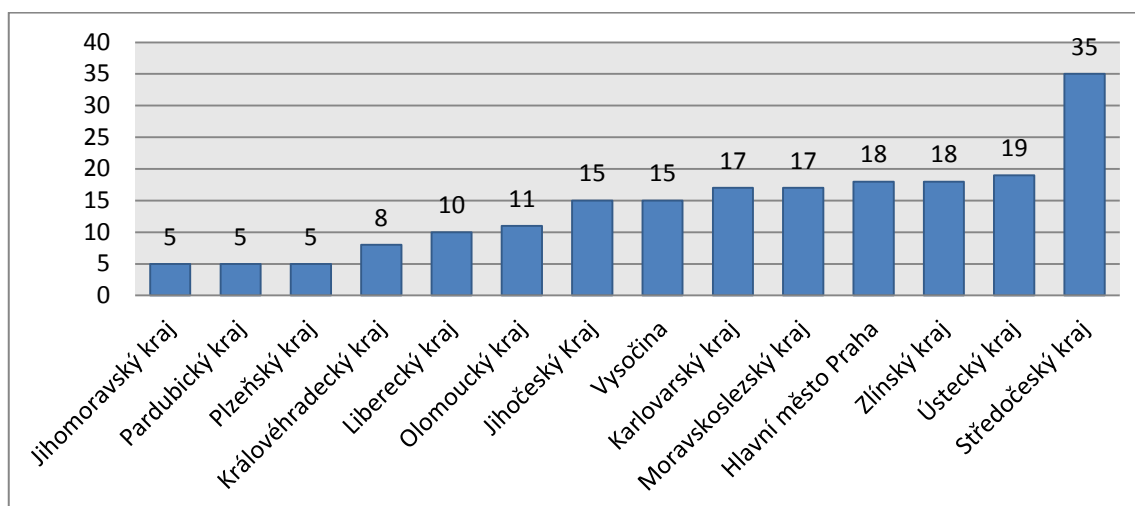

Zdroj: IS o ISVS (2015). Vlastní zpracování

Jednotlivé ministerstva pro výkon státní správy využívají celkem **145** agendových ISVS. Dle provedené analýzy lze konstatovat, že nejpočetnějším množstvím IS disponuje Ministerstvo vnitra ČR. MVČR realizují výkon státní správy prostřednictvím agendových IS, díky kterým shromažďují potřebné informace o občanech, cizincích, cestovních dokladech, občanských průkazech a další. Dále MVČR spravuje kontaktní místa veřejné správy tzv. Czech POINTY a Portál veřejné správy, který slouží k výměně informací mezi občany a orgány veřejné správy. Druhou příčku zaujímá Ministerstvo financí ČR. IS MFČR slouží pro přípravu rozpočtu pro následující kalendářní rok, k evidenci dotací plynoucích ze státního rozpočtu, prostředků EU a statistickému vyhodnocování finančních kontrol ve veřejné správě. Na třetí příčce jsou IS MŠMT ČR, které umožňují výkon činností souvisejících s podporou financování vzdělávacího resortu a poskytují komplexní přehledy o financování studijních programů VŠ. Nejvýznamnější informační systémy státní správy uvádí Příloha č. 3.

IS územních samosprávných celků jsou určeny zejména pro výkon krajské a místní samosprávy v ČR. V návaznosti na IS státní správy, tyto IS slouží zejména na podporu konkrétních agend veřejné správy a k výkonu veřejné správy v přenesené nebo samostatné působnosti. IS vyšších/nížších územních samosprávných celků, lze členit na IS regionální úrovně, tedy IS využívány na pobočkách krajských úřadů a IS lokální úrovně využívány na pobočkách obecních úřadů. Přehled krajských IS znázorňuje Obrázek č. 4-2.

Obrázek č. 4-2: Aktuální zastoupení ISVS na pobočkách krajských úřadů v ČR

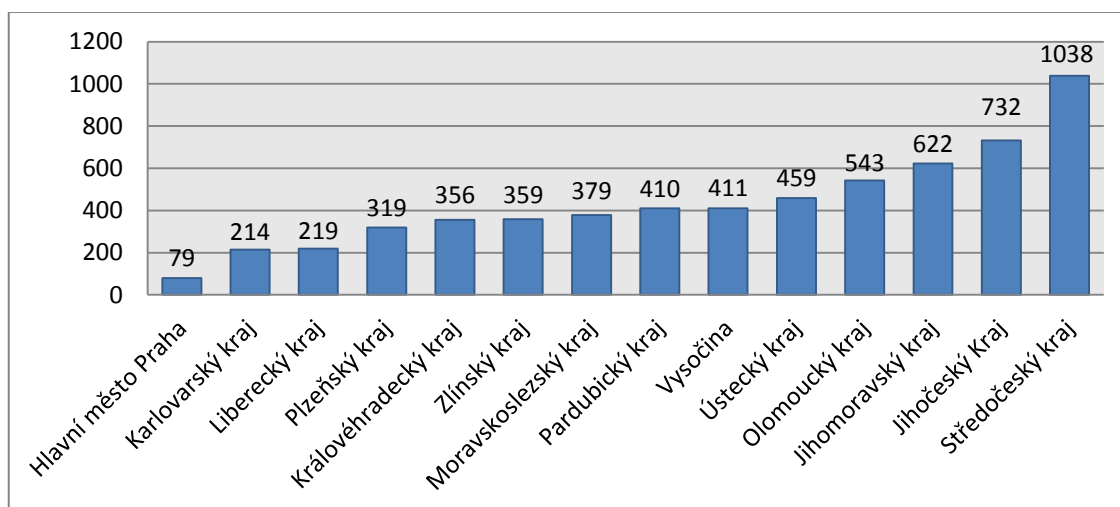

Zdroj: IS o ISVS (2015). Vlastní zpracování.

Pro výkon veřejné správy na regionální úrovni v přenesené či samostatné působnosti je registrováno celkově **198** krajských IS. Z grafu jednoznačně vyplývá, že prioritní zastoupení v počtu krajských IS zaujímá Středočeský kraj.

Výkon veřejné správy na lokální úrovni je realizován magistráty statutárních měst, městskými a obecními úřady. U IS nižších územních samosprávních celků, je mnohdy složité určit, jaká je přesná hranice mezi jednotlivými informačními systémy. Obce totiž vykonávají jak státní správu v přenesené působnosti, tak samosprávu a jejich agendy jsou obvykle evidovány v jednom informačním systému, který daná obec využívá. Přehled IS využívaných na pobočkách obecních úřadů znázorňuje Obrázek č. 4-3.

Obrázek č. 4-3: Aktuální zastoupení ISVS na pobočkách obecních/městských úřadů v ČR

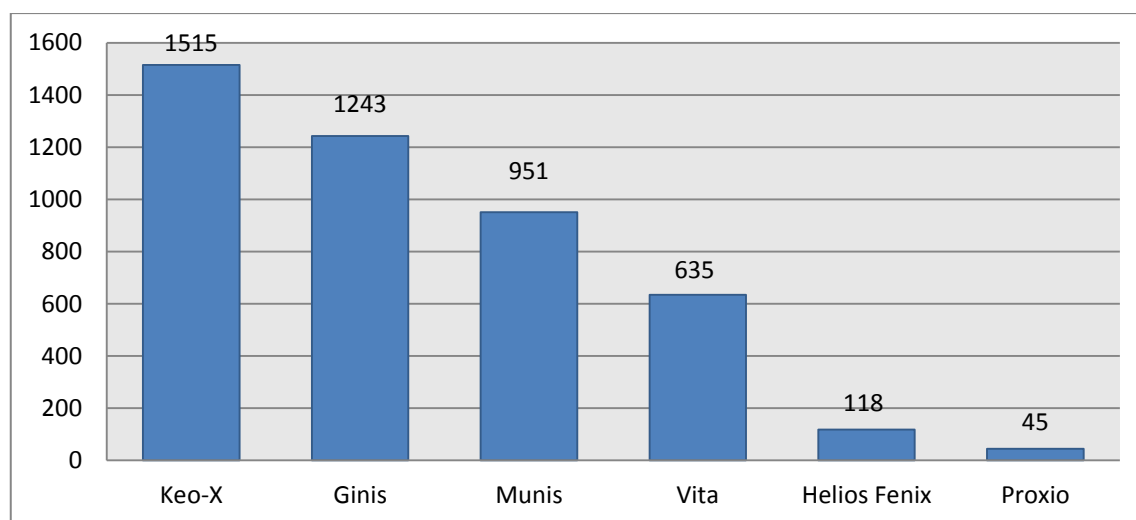

Zdroj: IS o ISVS (2015). Vlastní zpracování.

Obecní/městské úřady pro správu svých agend využívají IS, které jim umožňují správu komplexní databáze obyvatel, evidence v oblasti smluv, poplatků, přestupků a nemovitostí nacházející se v dané obci. Aktuální stav registrovaných IS v databázi ISVS na pobočkách obecních/městských úřadů činí **6 140** agendových IS.

Dle počtu implementací (nasazení IS v úřadech samosprávných obcí/krajů) jsou nejčastěji zastoupené aplikace KEO-X, GINIS a MUNIS. Tyto aplikace tvoří **53 %** všech IS registrovaných v IS o ISVS (Obrázek č. 4-4).

Obrázek č. 4-4: Nejčastěji zastoupené aplikace na pobočkách obecních/městských úřadů

Zdroj: IS o ISVS(2015). Zdroj: Vlastní zpracování

IS KEO-X od společnosti ALIS, s.r.o. patří mezi nejpoužívanější IS pro místní samosprávu. Systém je určen zejména pro zpracování administrativy na městských a obecních úřadech. Jedná se o modulární IS s více než 3000 uživateli na území ČR.⁷⁰

Integrovaný informační systém **GINIS** od společnosti Gordic s.r.o. patří mezi nejrozšířenější informační systémy ve veřejné správě. Tento IS zahrnuje moduly zaměřené na evidenci majetku, řízení lidských zdrojů, vedení nákladového a manažerského účetnictví, řízení elektronických dokumentů a vedení digitálních archivů, spisoven a uložišť.⁷¹

MUNIS je modulární IS složený s navzájem propojených a spolupracujících agend fungujících na městských a obecních úřadech po celé ČR. Tento systém nabízí moduly pro podporu výkonu ekonomické, evidenční a správní agendy. V současné době IS

⁷⁰ ALIS – Software pro veřejnou správu. *KEO-X* (2016) [online]

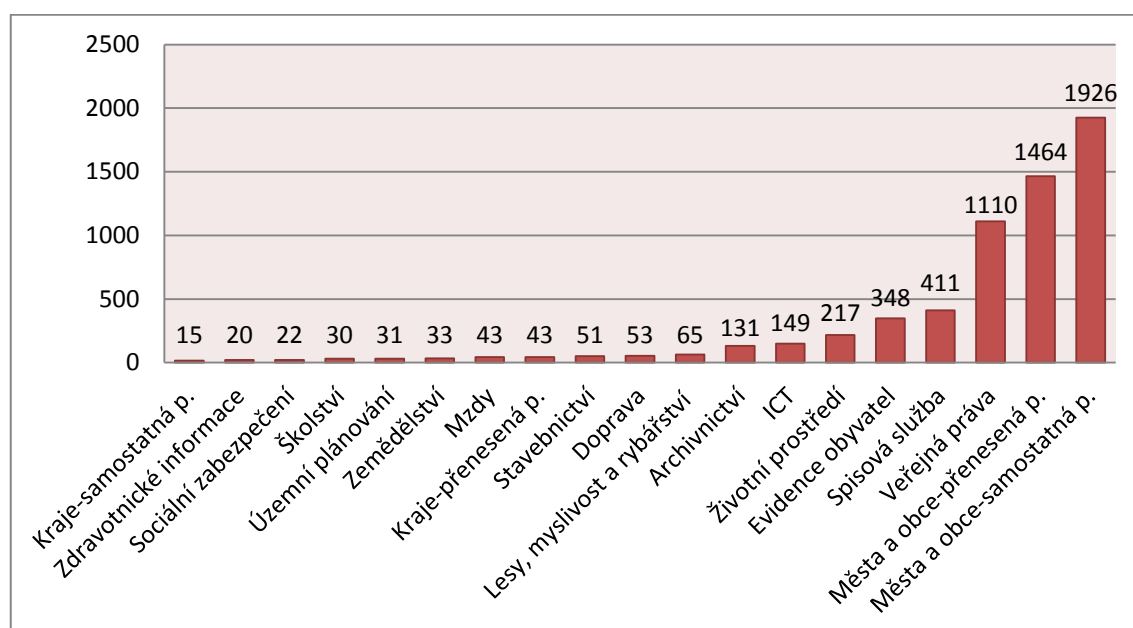
⁷¹ GORDIC. *Informační systém GINIS* (2016) [online]

MUNIS patří mezi nejrozšířenější ISVS a je využíván pro správu jednotlivých agend více než 130 městy a 770 obcemi nacházejících se na území ČR.⁷²

4.3 Analýza z hlediska jednotlivých kategorií ISVS

ISVS jsou podle jednotlivých oblastí, ve které působí členěny do **66 kategorií**. Obrázek č. 4-5 znázorňuje nejpočetněji zastoupené kategorie ISVS a počet ISVS v dané kategorii.

Obrázek č. 4-5: Nejpočetněji zastoupené kategorie ISVS

Zdroj: IS o ISVS (2015). Vlastní zpracování

Z grafu jednoznačně vyplývá, že nejpočetněji zastoupenou kategorií ISVS je kategorie IS měst a obcí podporující výkon veřejné správy v samostatné působnosti. Do této kategorie spadá celkově **28 %** všech ISVS. Druhou příčku zaujímá kategorie IS měst a obcí podporující výkon veřejné správy v přenesené působnosti, do které spadá celkově **21 %** všech ISVS. Na třetí příčce se umístila kategorie IS veřejné správy, ve které je evidováno celkově **16 %** všech ISVS. IS jsou do jednotlivých kategorií ISVS evidovány správci IS podle oblasti, ve které automatizují správní činnosti. Správcem ISVS může být ústřední správní orgán, územní samosprávný celek popřípadě PO, která IS navrhla a zkonstruovala.

Nejpočetněji zastoupené kategorie ISVS, dle typu řízení pro které jsou ISVS využívány uvádí Tabulka č. 4-1.

⁷² MUNIS. Informační systém pro města a obce (2016) [online]

Tabulka č. 4-1: Nejpočetněji zastoupené kategorie ISVS, rozdělené dle typu řízení pro které jsou využívány

Kategorie ISVS dle typu řízení	IS ústředních správních orgánů	IS vyšších územně samosprávných celků	IS nižších územně samosprávných celků
<i>Města a obce s.p.</i>	0	2	1882
<i>Města a obce p.p.</i>	0	0	1414
<i>Veřejná správa</i>	13	3	1043
<i>Spisová služba</i>	6	8	221
<i>Životní prostředí</i>	5	21	185
<i>ICT</i>	27	5	94
<i>Kraje s. p.</i>	0	8	7
<i>Kraje p.p.</i>	0	34	9

Zdroj: IS o ISVS (2015). Vlastní zpracování

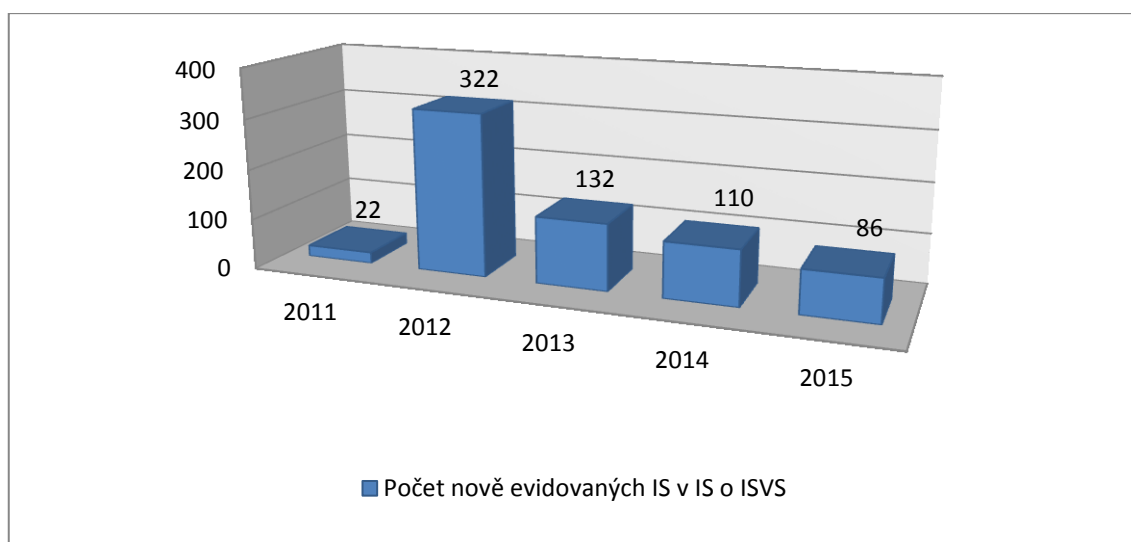
Ústřední správní orgány evidují nejvíce IS v kategorii Informační a komunikační technologie. Do této kategorie celkově náleží **19 %** všech ISVS spravovaných ministerstvy na území ČR. Vyšší územně samosprávné celky zaznamenávají největší počet IS v kategorii Kraje – přenesená působnost, do které spadá celkově **17 %** všech ISVS využívaných krajskými úřady. Nižší územně samosprávné celky evidují největší počet IS v kategorii Města a obce – samostatná působnost. Do této kategorie celkově spadá **31 %** všech ISVS využívané obecními/městskými úřady v ČR. Tato kategorie čítá nejpočetnější množství všech IS evidovaných v IS o ISVS.

4.4 Analýza časového vývoje ISVS v ČR

Efektivní fungování státu je úzce spjata s elektronizací procesů ve veřejné správě. Elektronizace veřejné správy přináší nejen finanční a časové úspory, ale také zvýšené pohodlí při vyřizování agendy s orgány veřejné správy. Informační systémy veřejné správy přináší bezesporu možnosti, které pomáhají usnadnit každodenní úkony, jak na straně orgánů veřejné správy, tak též na straně občanů při komunikaci s nimi.

Největší nárůst v letech 2011–2015 v počtu nově evidovaných ISVS zaznamenal systém v roce 2012 (Obrázek č. 4-6). V současnosti je v IS o ISVS registrováno **6 991** ISVS.

Obrázek č. 4-6: Počet nově evidovaných IS v IS o ISVS v období 2011-2015

Zdroj: IS o ISVS (2015). Vlastní zpracování.

Jednou z příčin, tak obrovského nárůstu IS registrovaných v IS o ISVS v roce 2012 bylo bezesporu spuštění základních registrů a využití finančních prostředků ze státního rozpočtu a Evropské unie na projekty elektronizace veřejné správy v období 2008–2012.

Počet nově evidovaných IS v IS o ISVS za pětiletou časovou osu, rozčleněné dle typu řízení, pro které jsou ISVS využívány uvádí Tabulka č. 4-2.

Tabulka č. 4-2: Počet nově evidovaných IS v IS o ISVS, rozdělené dle typu řízení pro které jsou využívány v letech 2011-2015

Období	IS ústředních správních orgánů	IS vyšších územně samosprávných celků	IS nižších územně samosprávných celků
2011	1	1	0
2012	8	6	166
2013	2	2	91
2014	1	0	81
2015	3	2	66

Zdroj: IS o ISVS (2015). Vlastní zpracování

Z výše uvedených dat lze konstatovat, že největší množství nově registrovaných IS, zaevidovaly orgány veřejné moci do databáze ISVS v roce 2012. V roce 2012 bylo celkem zapsáno do IS o ISVS **322** ISVS, z toho **180** ISVS jsou právě využívány ústředními správními orgány a územními samosprávnými celky.

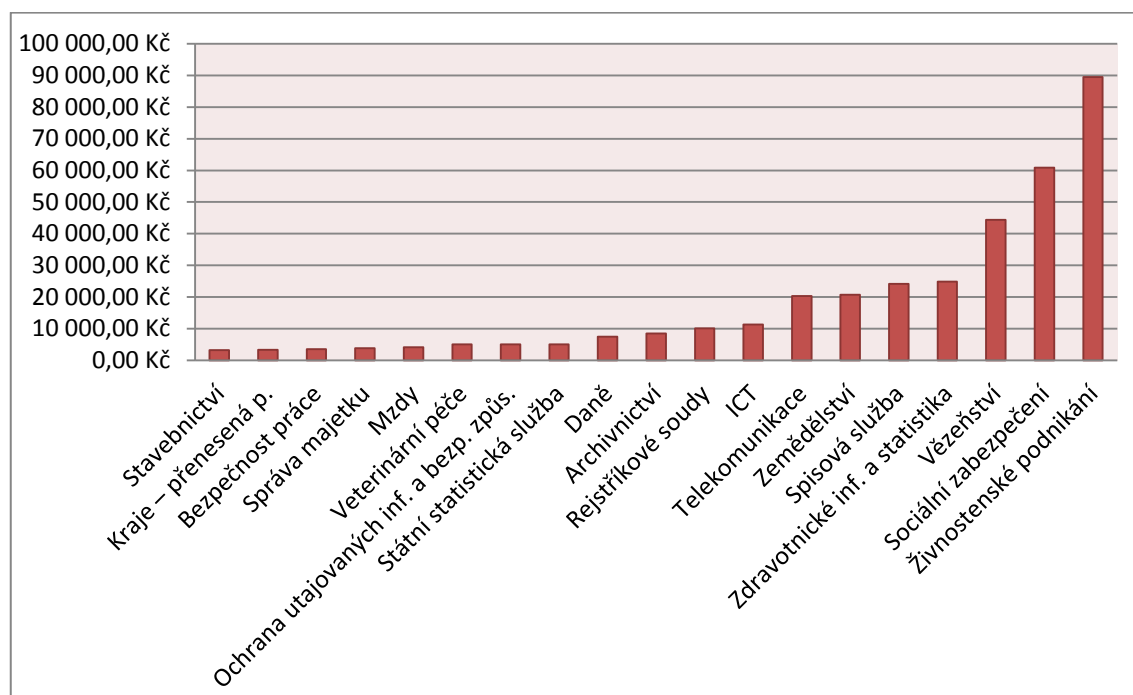
4.5 Analýza z hlediska nákladů na ISVS

Informační systémy podléhají v dnešní době neustálému nátlaku technologických změn a inovací. Aby ISVS byly schopny na tento postupný vývoj reagovat je potřeba vynaložit nemalé finanční prostředky na provoz a upgrade těchto systémů. Tyto náklady by měly být navraceny zejména formou dostupnější a přátelštější veřejné správy ve vztahu k občanům.

Náklady na pořízení a provoz ISVS dosahují celkové částky **141 665 120 tis. Kč**. Suma ročních nákladů na provoz a upgrade ISVS činí **24 979 500 tis. Kč**. Celkové náklady vydané na provoz a upgrade ISVS dosahují **2 %** státního rozpočtu. Veškeré náklady byly evidovány v IS o ISVS ke dni 16. 4. 2016.

Z celkového počtu 66 kategorií ISVS proběhla selekce kategorií dle největších průměrných nákladů na provoz a vybrané kategorie byly následně vzájemně komparovány dle průměrných ročních nákladů na provoz ISVS (Obrázek č. 4-7).

Obrázek č. 4-7: Průměrné náklady na provoz IS dle kategorií ISVS v tis. Kč

Zdroj: IS o ISVS (2015). Vlastní zpracování

Komparace selektovaných kategorií dle výše uvedeného kritéria přinesla zjištění, že největší průměrné náklady na provoz IS vykazuje kategorie Živnostenského podnikání. Kategorie Živnostenského podnikání je zastoupena IS Registru živnostenského podnikání. Jedná se o zcela veřejný IS určený pro evidenci ekonomických subjektů podnikajících na území ČR a pro shromažďování klíčových údajů souvisejících

s daným subjektem. Registr představuje důležitý nástroj v ověřování údajů například při uzavírání smluv s ekonomickými subjekty. Správcem Registru je Ministerstvo průmyslu a obchodu. Průměrné roční náklady na provoz tohoto IS činí **89 506 tis. Kč**.

Druhou příčku zaujímá kategorie sociálního zabezpečení, kterou čítá **22** ISVS. Správcem těchto systémů je MPSV nebo ČSSZ popřípadě územní samosprávný celek, který daný systém využívá. IS řazené do kategorie Sociálního zabezpečení podporují výkon v oblasti výplaty sociálních dávek, vedou evidenci o žadatelích/příjemcích těchto dávek a realizují všechny změny výpočtu výše dávek při změně legislativy. Průměrné roční náklady na provoz těchto systémů činí **60 839 tis. Kč**.

Třetí příčku zaujímá kategorie Vězeňství zastoupená jediným IS a to Vězeňským informačním systémem - VIS. VIS je integrovaný IS, jehož správcem je Vězeňská služba ČR. Tento IS podporuje výkon v oblastech správy vězňů, administrativy a řízení lidských zdrojů vězeňské služby. Průměrné roční náklady na provoz tohoto systému dosahují částky **44 427 tis. Kč**.

Celkové roční náklady na provoz IS, rozčleněné dle typu řízení, pro které jsou ISVS využívány uvádí Tabulka č. 4-3.

Tabulka č. 4-3: Celkové roční náklady na provoz ISVS v tis. Kč, rozčleněné dle typu řízení pro které jsou využívány

Typ řízení	Celkové roční náklady na provoz IS v tis. Kč	Počet zastoupení IS	Průměrné roční náklady na provoz IS v tis. Kč
<i>IS ústředních správních orgánů</i>	3 454 759	145	23 826
<i>IS vyšších územně samosprávných celků</i>	2 491 083	198	12 581
<i>IS nižších územně samosprávných celků</i>	7 220 933	6 140	1 176
Celkem	13 166 775	6 483	37 583

Zdroj: IS o ISVS (2015). Vlastní zpracování

Z tabulky jednoznačně vyplývá, že největší průměrné roční náklady na provoz IS, vykazují IS ústředních správních orgánů. IS ústředních správních orgánů zastupují významné oblasti v rámci jednotlivých resortů státní správy. Příčinou největších průměrných ročních nákladů na provoz IS právě ústředních správních orgánů je zejména jejich obrovský rozsah. Systémy jsou využívány jednotlivými ministerstvy

zejména v oblastech financování vzdělávacího resortu, sociálního zabezpečení, živnostenského podnikání a další.

4.6 Zhodnocení aktuálního stavu IS v ČR

V České republice je v současnosti registrováno celkově **6 991** akreditovaných informačních systémů veřejné správy. Bakalářská práce vychází z informací uveřejněných v IS o ISVS, dostupný na adrese www.sluzby-isvs.cz. Jde o zcela veřejně přístupný IS, obsahující základní informace o dostupnosti a obsahu zpřístupněných informačních systémů veřejné správy.

ISVS byly pro účel bakalářské rozčleněny dle typu řízení, pro které jsou využívány na IS ústředních správních orgánů (IS ministerstev ČR), IS krajských úřadů a IS obecních/městských úřadů. Nejpočetněji zastoupenou skupinou jsou IS nižších územně samosprávných celků, které tvoří **88 %** všech ISVS registrovaných v IS o ISVS.

Největším množstvím informačních systémů určených pro výkon veřejné správy v samostatné nebo přenesené působnosti disponují města a obce převážně ve Středočeském, Jihočeském a Jihomoravském kraji.

Informační systémy veřejné správy jsou členěny dle oblasti, kterou spravují do **66** kategorií, z nichž nejpočetněji zastoupenou kategorií je kategorie Města a obce – samostatná působnost čítající **1 926** ISVS. U IS ústředních správních orgánů je to kategorie Informační a komunikační technologie zahrnující **27** IS podporující výkon jednotlivých ministerstev na území ČR. Vyšší územně samosprávné celky zaznamenávají největší zastoupení v kategorii Kraje – přenesená působnost, do které spadá **34** krajských IS. Nižší územně samosprávné celky naopak evidují nejvíce IS v kategorii Města a obce – samostatná působnost, celkově zastoupenou **1 882** IS využívané na pobočkách obecních/městských úřadů.

Největší nárůst v počtu nově evidovaných ISVS v IS o ISVS byl zaznamenán v roce 2012. Jednou z příčin, tak obrovského nárůstu IS registrovaných v IS o ISVS bylo bezesporu spuštění základních registrů v polovině roku 2012.

Záměrem elektronizace veřejné správy je, aby občané nuceně obíhat úřady byli nahrazeni automatickou výměnou dat mezi úřady. Tento cíl se avšak neobejde bez patřičné výše finančních prostředků vynaložených na pořízení a údržbu IS podporující výkon státní správy a samosprávy na území České republiky.

Ke dni 16. 4. 2016 suma ročních nákladů na provoz ISVS dosáhla celkové částky **24 970 329 tis. Kč (tj. 2% státního rozpočtu)**. Největší průměrné roční náklady na provoz IS, vykazují IS ústředních správních orgánů, které činí **23 826 tis. Kč**.

Elektronizace veřejné správy přináší nejen výhody, ale také potencionální hrozby jako je třeba riziko napadení či poškození obsahu elektronicky vedených informačních systémů. Silné stránky, slabé stránky, příležitosti a hrozby elektronizace veřejné správy uvádí Tabulka č. 4-4.

Tabulka č. 4-4: SWOT analýza

Silné stránky	Slabé stránky
Transparentnější veřejná správa	Nutná vybavenost informačními a komunikačními technologiemi
Dostupnost 24 hodin, 7 dní v týdnu	Náklady na školení zaměstnanců
Rychlejší komunikace	Požadavek gramotnosti v oblasti ICT
Finanční úspory	
Příležitosti	Hrozby
Možnost provázanosti elektronizace napříč celou veřejnou správou	Vliv rychlých technologických změn a inovací
Odstranění duplicity informací	Nutnost zachovávat služby ve formě osobního styku kvůli části negramotné populace v oblasti ICT
Odstranění zastaralých procesů	Nedůvěra v zavádění nových věcí
Rovnocennost elektronických procesů s papírovými	Riziko napadení obsahu vedených IS

SWOT analýza zahrnuje silné stránky, slabé stránky, příležitosti a hrozby týkající se nejen ISVS, ale celé elektronizace veřejné správy. Díky kontaktním místům veřejné správy tzv. Czech POINTŮM je možné vyřídit výpisy z veřejných rejstříků na jednom místě, což může v mnoha případech ušetřit čas, který by občané strávili obíháním hned několika úřadů potřebných pro vyřízení svého požadavku. Finanční úspory elektronizace veřejné správy přináší například v poklesu nákladů na prostory určené k archivování. Elektronizace veřejné správy avšak znamená zvýšené náklady na školení pracovníků na pobočkách úřadů, aby byla zajištěna jejich gramotnost v oblasti informačních technologií, ale také zvýšení nákladů na vybavení daných pracovišť výpočetní technikou. Díky vynaloženým nákladům na elektronizaci může dojít k eliminaci zastaralých procesů a při synchronizaci informačních systémů veřejné

správy dojde k eliminaci duplicity některých dat. Potenciální hrozby spočívají především v nutnosti neustálého upgradování informačních systémů, popřípadě pořízení nových technologií v důsledku rychlých technologických změn a inovací. V neposlední řadě nadále budou muset být zachovávány služby ve formě osobního styku, z důvodu existence velké části negramotné populace v oblasti ICT.

5 Závěr

Informační a komunikační technologie mají ve státní správě a samosprávě nezastupitelné místo. Pomáhají automatizovat činnosti, snižují administrativní zátěž, přinášejí z jedné strany úsporu času, tak též z druhé strany nákladů a přibližují občana k úřadu.

Bakalářská práce vycházela z informací uveřejněných v IS o ISVS, který je veřejnosti volně přístupný na adrese www.sluzby-isvs.cz. Správcem tohoto informačního systému je Ministerstvo vnitra ČR.

V současnosti je v České republice registrováno celkově **6 991** akreditovaných informačních systémů veřejné správy. Nejpočetněji zastoupenou skupinou jsou IS nižších územně samosprávných celků. Tyto IS podporují výkon veřejné správy v přenesené nebo v samostatné působnosti na území ČR. Informační systémy veřejné správy jsou dále členěny dle oblasti, kterou spravují do jednotlivých kategorií, z nichž největší množství ISVS náleží do kategorie IS měst a obcí určené pro výkon samosprávy v samostatné působnosti.

Z hlediska časového vývoje byl největší nárůst v počtu nově evidovaných ISVS v IS o ISVS zaznamenán v roce 2012. Jednou z příčin, tak obrovského nárůstu IS registrovaných v IS o ISVS bylo bezesporu spuštění základních registrů v polovině roku 2012.

Náklady na ISVS jsou významné a sestávají se nejen z pořizovací hodnoty softwaru, ale také i ročních nákladů na provoz zahrnující upgrade a údržbu daného systému. Největší průměrné roční náklady na provoz vykazují IS ústředních správních orgánů, což je zapříčiněno obrovským rozsahem a počtem agend, se kterými tyto IS operují. Finanční prostředky vynaložené na ISVS by měly být navráceny zejména formou efektivnějšího, pružnějšího řízení veřejné správy a v neposlední řadě poskytnutím jednoduššího, komfortnějšího a přívětivějšího přístupu k občanovi poptávajícího služeb úřadů.

Podpora ICT v činnostech veřejné správy by měla patřit mezi klíčové úkoly státu, avšak Česká republika zůstává z hlediska modernizace veřejné správy značně pozadu za členskými státy Evropské unie. Tato situace může být z velké části zapříčiněna nedostatečnou koordinací nad budováním a provozováním e-Governmentu v České republice.

Seznam použité literatury

Odborná literatura

- [1] HALÁSEK, Dušan. *Veřejná ekonomika*. 3. přeprac. a dopl. vyd. Opava: Optys, 2012. 95 s. ISBN 978-80-85819-80-9.
- [2] HENDRYCH, Dušan. *Správní věda: teorie veřejné správy*. 4., aktualiz. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2014. 231 s. ISBN 978-80-7478-561-0.
- [3] HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část*. 4. změn. a dopl. vyd. Praha: C. H. Beck, 2001. 521 s. ISBN 80-7179-470-8.
- [4] HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Základy organizace veřejné správy v ČR*. 3. upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. 248 s. ISBN 978-80-7380-459-6.
- [5] KÁŇA, Pavel. *Základy veřejné správy: vybrané kapitoly veřejné správy pro studium žáků středních škol*. 4. aktualiz. vyd. Ostrava: Montanex, 2014. 394 s. ISBN 978-80-7225-407-1.
- [6] LIDINSKÝ, Vít. *EGovernment bezpečně*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2008. 145 s. ISBN 978-80-247-2462-1.
- [7] MATES, Pavel a Vladimír SMEJKAL. *E-government v českém právu*. Praha: Linde, 2006. 244 s. ISBN 80-7201-614-8.
- [8] MATES, Pavel a Vladimír SMEJKAL. *E-government v České republice: právní a technologické aspekty*. 2. podstatně přeprac. a rozš. vyd. / . Praha: Leges, 2012. 464 s. ISBN 978-80-87576-36-6.
- [9] POMAHÁČ, Richard at al. *Veřejná správa*. 1. Vyd. Praha: C. H. Beck, 2013. 336 s. ISBN 978-80-7400-447-6.
- [10] PRŮCHA, Petr. *Správní právo: obecná část*. 5. dopl. a opr. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2003. 224 s. ISBN 80-210-2763-0.
- [11] SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. Vyd. 1. Praha: ASPI, 2005. 279 s. ISBN 80-7357-060-2.
- [12] ŠPAČEK, David. *eGovernment: cíle, trendy a přístupy k jeho hodnocení*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2012. 258 s. ISBN 978-80-7400-261-8.

Článek v odborném časopise

[1]MÁCHOVÁ, R. and M. LNĚNÍČKA: *Electronic Services of eGovernment in the European Union Countries. Scientific Papers of the University of Pardubice*. Pardubice: University of Pardubice [online]. 2010 [cit. 2016-04-16]. Dostupné z: https://dk.upce.cz/bitstream/handle/10195/38489/MachovaR_ElectronicServices_2010.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Elektronické dokumenty a ostatní

[1]ALIS: *Software pro veřejnou správu* [online]. 2016 [cit. 2016-04-16]. Dostupné z: <http://www.alis.cz/cs/produkty/keo-x>

[2]ČESKÁ POŠTA, S. P.: *Datové schránky: Statistiky k 14. 3. 2016* [online]. 2016 [cit. 2016-04-16]. Dostupné z: <http://www.datoveschranky.info/>

[3]GORDIC: *Informační systém GINIS* [online]. 2016 [cit. 2016-04-16]. Dostupné z: <https://www.gordic.cz/produkty/ginis/>

[4]Institut pro veřejnou správu Praha: *Základní legislativa v oblasti e-Governmentu (eGON)* [online]. 2016 [cit. 2016-04-16]. Dostupné z: http://www.institutpraha.cz/obj/obsah_fck/egon/pdf_programy/zakladni_legislativa.pdf

[5]MUNIS: *Informační systém pro města a obce* [online]. 2016 [cit. 2016-04-16]. Dostupné z: <http://www.munis.cz/art/info>

[6]MVČR: *Czech Point: Aktuální dostupnost služeb* [online]. 2016 [cit. 2016-04-16]. Dostupné z: <http://www.czechpoint.cz/web/?q=node/628>

[7]MVČR: *e-Government: novinky v e-Governmentu* [online]. 2016 [cit. 2016-04-16]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/co-je-egovernment.aspx>

[8]MVČR: *IS o ISVS* [online]. 2015 [cit. 2016-04-16]. Dostupné z: <https://www.sluzby-isvs.cz/ISoISVS/Views/IS2VS/ISVSList.aspx?action=getSeznam&clearFilter=True>

[9]SZRCR: *Měsíční zprávy o stavu provozu základních registrů* [online]. 2016 [cit. 2016-04-16]. Dostupné z: <http://www.szrcr.cz/pro-media/tiskove-zpravy>

[10]Vláda ČR: *Státní informační politika* [online]. 2009 [cit. 2016-04-16]. Dostupné z: <http://www.vlada.cz/cz/clenove-vlady/historie-minulych-vlad/statni-informacni-politika---cesta-k-informacni-spolecnosti---dokument-2089/>

[11]Zákon č. 499 ze dne 23. září 2004 o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2004, částka 173, s. 9742-9780. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirkazakonu/SearchResult.aspx?q=499/2004&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244

[12]Zákon č. 227 ze dne 29. června 2000 o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000, částka 68, s. 3290-3297. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=227/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.

[13]Zákon č. 300 ze dne 17. července 2008 o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2008, částka 98, s. 4491-4500. 49 Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=300/2008&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.

[14]Zákon č. 365 ze dne 14. září 2000 o informačních systémech veřejné správy. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000, částka 99, s. 4666-4671. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=365/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.

[15]Zákon č. 101 ze dne 4. dubna 2000 o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000, částka 32, s. 1521-1532. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirkazakonu/SearchResult.aspx?q=101/2000&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244

[16]Zákon č. 412 ze dne 21. 9. 2005 o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2005, částka 143, s. 412-413. Dostupný také z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=2005&typeLaw=zakon&what=Rok&stranka=5>. ISSN 1211-1244.

[17]Zákon č. 111 ze dne 11. března 2009 o základních registrech. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2009, částka 33, s. 1267-1287. Dostupný také z:

http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=111/2009&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.

Seznam zkratek

AIS	Agendový informační systém
Czech POINT	Česká Podávací Ověřovací Informační Národní Terminál
ČR	Česká republika
ČSSZ	Česká správa sociálního zabezpečení
EU	Evropská unie
IS	Informační systém
ISVS	Informační systém veřejné správy
ICT	Informační a komunikační technologie
MF	Ministerstvo financí
MPSV	Ministerstvo práce a sociálních věcí
MŠMT	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
MVČR	Ministerstvo vnitra České republiky
ORG	Převodník identifikátorů
OVM	Orgán veřejné moci
ROB	Registr obyvatel
ROS	Registr osob
RPP	Registr práv a povinností
RUIAN	Registr územní identifikace, adres a nemovitostí
SIP	Státní informační politika
SWOT	Strengths, Weaknesses, Opportunities and Threats
SZRCR	Správa základních registrů České republiky
VIS	Vězeňský informační systém
VS	Veřejná správa

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byl(a) seznámen(a) s tím, že na mou diplomovou (bakalářskou) práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, diplomovou (bakalářskou) práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že diplomová (bakalářská) práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové (bakalářské) práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o diplomové (bakalářské) práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, diplomovou (bakalářskou) práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 16. 4. 2016

.....
Tereza Škarbanová

Seznam obrázků

Obrázek č. 2-1: Orientační dělení veřejné správy v ČR	8
Obrázek č. 3-1: Počet vydaných výstupů v období 2010-2014	27
Obrázek č. 3-2: Počet zřízených datových schránek v období 2010-2014.....	28
Obrázek č. 4-1: Aktuální zastoupení ISVS v jednotlivých resortech státní správy	35
Obrázek č. 4-2: Aktuální zastoupení ISVS na pobočkách krajských úřadů v ČR.....	37
Obrázek č. 4-3: Aktuální zastoupení ISVS na pobočkách obecních/městských úřadů v ČR	37
Obrázek č. 4-4: Nejčastěji zastoupené aplikace na pobočkách obecních/městských úřadů	38
Obrázek č. 4-5: Nejpočetněji zastoupené kategorie ISVS	39
Obrázek č. 4-6: Počet nově evidovaných IS v IS o ISVS v období 2011-2015	40
Obrázek č. 4-7: Průměrné náklady na provoz IS dle kategorií ISVS v tis. Kč.....	42

Seznam tabulek

Tabulka č. 3-1: Počet transakcí za jednotlivé registry v % od 1. 7. 2012 do 30. 6. 2013	31
Tabulka č. 3-2: Počet transakcí za jednotlivé registry v % od 1. 7. 2013 do 30. 6. 2014	32
Tabulka č. 3-3: Počet transakcí za jednotlivé registry v % od 1. 7. 2014 do 30. 6. 2015	32
Tabulka č. 4-1: Nejpočetněji zastoupené kategorie ISVS, rozdělené dle typu řízení pro které jsou využívány	40
Tabulka č. 4-2: Počet nově evidovaných IS v IS o ISVS, rozdělené dle typu řízení pro které jsou využívány v letech 2011-2015	41
Tabulka č. 4-3: Celkové roční náklady na provoz ISVS v tis. Kč, rozčleněné dle typu řízení pro které jsou využívány	43
Tabulka č. 4-4: SWOT analýza	45

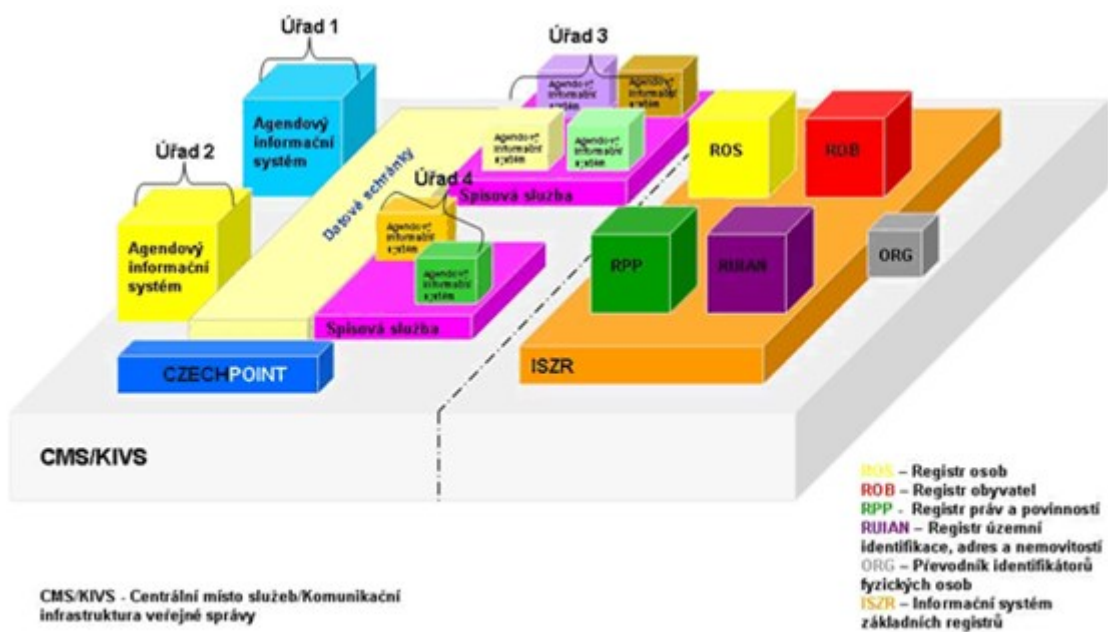
Seznam příloh

Příloha č. 1: Organizace e-Governmentu v ČR

Příloha č. 2: Fungování systému základních registrů

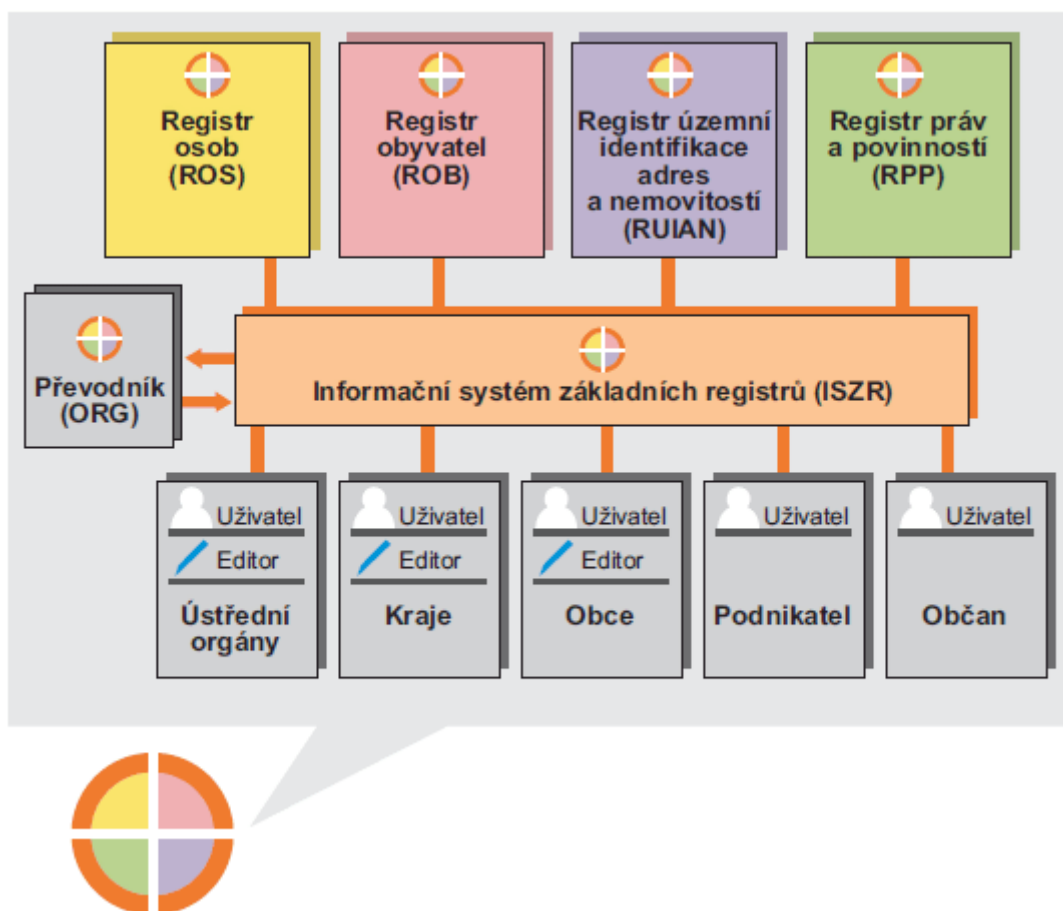
Příloha č. 3: Významné informační systémy ve veřejné správě

Příloha č. 1: Organizace e-Governmentu v ČR

Zdroj: ISVS. *Schéma fungování e-Governmentu v ČR*. [online]. (2016)

Příloha č. 2: Fungování systému základních registrů

Zdroj: SZR. *Informační systém základních registrů* [online]. (2016)

Příloha č. 3: Významné informační systémy ve veřejné správě

PČ	Správce	Název
1	Česká inspekce životního prostředí	Centrální informační systém (CIS)
2	Český statistický úřad	Integrovaný agendový informační systém registru osob (IAIS - ROS)
3	Český statistický úřad	Soustava statistických registrů (SSREG)
4	Český telekomunikační úřad	Automatizovaný systém monitorování kmitočtového spektra (ASMKS)
5	Český telekomunikační úřad	Systém pro podporu správy kmitočtového spektra (Spectra)
6	Český telekomunikační úřad	Modulární správní systém (MOSS)
7	Český úřad zeměměřický a katastrální	IS územní identifikace (ISUI)
8	Český úřad zeměměřický a katastrální	Informační systém katastru nemovitostí (ISKN)
9	Energetický regulační úřad	Jednotný informační systém ERU
10	Generální finanční ředitelství	Automatizovaný daňový informační systém (ADIS)
11	Generální ředitelství cel	Centrální registr subjektů (CRS)
12	Generální ředitelství cel	Informační systém agendy celního a daňového řízení
13	Ministerstvo dopravy	Aplikace pro testování nových řidičů a dopravců v rámci autoškol (eTesty)
14	Ministerstvo dopravy	Centralizovaný informační systém STK (CIS STK)
15	Ministerstvo dopravy	Centrální registr dopravců (CRD)
16	Ministerstvo dopravy	Centrální registr řidičů (CRŘ)
17	Ministerstvo dopravy	Centrální registr vozidel (CRV)
18	Ministerstvo dopravy	Informační systém o silniční a dálniční síti CR (ISSDS ČR)
19	Ministerstvo dopravy	Informační systém pro podporu při schvalování technické způsobilosti vozidel (ZTP)
20	Ministerstvo dopravy	IS Digitální tachograf (ISDT)
21	Ministerstvo dopravy	Databáze vozidel (DAVOZ)
22	Ministerstvo dopravy	Přeprava nebezpečných věcí (ADR)
23	Ministerstvo dopravy	Systém elektronického mýta (MÝTO)
24	Ministerstvo financí	Evidenční dotační systém/Správa majetku ve vlastnictví státu (EDS/SMVS)
25	Ministerstvo financí	Integrovaný informační systém státní pokladny (IISSP)

26	Ministerstvo financí	Informační systém programového financování (ISPROFIN)
27	Ministerstvo financí	VIOLA
28	Ministerstvo obrany	Biologický a monitorovací informační systém
29	Ministerstvo obrany	Informační systém mobilizačních příprav
30	Ministerstvo obrany	Informační systém o službě a personálu
31	Ministerstvo obrany	Informační systém Vojenské policie
32	Ministerstvo obrany	LETVIS
33	Ministerstvo obrany	Síť včasného zjištění armádní radiační monitorovací sítě (SVZ ARMS)
34	Ministerstvo obrany	Štábní informační systém AČR
35	Ministerstvo obrany	Zdravotnický informační systém
36	Ministerstvo práce a sociálních věcí	Informační systém pomoci v hmotné nouzi
37	Ministerstvo práce a sociálních věcí	Informační systém registr poskytovatelů sociálních služeb
38	Ministerstvo práce a sociálních věcí	Informační systém v oblasti zaměstnanosti
39	Ministerstvo práce a sociálních věcí	Informační systém o dávkách státní sociální podpory
40	Ministerstvo práce a sociálních věcí	Informační systém o příspěvku na péči
41	Ministerstvo práce a sociálních věcí	Informační systém o dávkách pro osoby se zdravotním postižením
42	Ministerstvo práce a sociálních věcí	Informační systém sociálně-právní ochrany dětí
43	Ministerstvo práce a sociálních věcí	Jednotný informační systém práce a sociálních věcí
44	Ministerstvo průmyslu a obchodu	IS Registru živnostenského podnikání
45	Ministerstvo spravedlnosti	Centrální evidence stíhaných osob
46	Ministerstvo spravedlnosti	Evidence znalců a tlumočnicků - prezentační část
47	Ministerstvo spravedlnosti	Informační systém Rejstříku trestů (RT)
48	Ministerstvo spravedlnosti	Informační systém registru obchodního rejstříku (ISROR)
49	Ministerstvo spravedlnosti	Informační systém insolvenčního rejstříku (ISIR)
50	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	Informační systém uznávání kvalifikací (ISKA)
51	Policie České republiky	Informační systém cizinců
52	Policie České republiky	Informační systém ZBRANĚ

53	Policie České republiky	Informační systém Policie ČR
54	Ministerstvo vnitra	Czech POINT - systém kontaktních míst veřejné správy
55	Ministerstvo vnitra	Informační systém datových schránek (ISDS)
56	Ministerstvo vnitra	Informační systém evidence cestovních dokladů (ISECD)
57	Ministerstvo vnitra	Informační systém evidence občanských průkazů (ISEOP)
58	Ministerstvo vnitra	Informační systém evidence obyvatel (ISEO)
59	Ministerstvo vnitra	Portál veřejné správy (PVS)
60	Ministerstvo vnitra	Rejstřík politických stran a politických hnutí
61	Ministerstvo vnitra	Ústřední evidence nabytí a pozbytí státního občanství České republiky
62	Ministerstvo zahraničních věcí	Víza ČR (EVC2)
63	Ministerstvo zahraničních věcí	Systém na pořizování, přenos a zpracování žádostí o cestovní doklad s biometrickými prvky (ePasy)
64	Ministerstvo zdravotnictví	Ochrana veřejného zdraví
65	Ministerstvo zemědělství	Informační systém VODA
66	Ministerstvo zemědělství	Informační systém vodovodů a kanalizací (ISVaK)
67	Ministerstvo zemědělství	Integrovaný zemědělský registr (IZR)
68	Ministerstvo zemědělství	Evidence využití půdy podle uživatelských vztahů (LPIS)
69	Ministerstvo zemědělství	Společný zemědělský registr (SZR)
70	Ministerstvo životního prostředí	Integrovaný registr znečišťování životního prostředí
71	Ministerstvo životního prostředí	Integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností
72	Ministerstvo životního prostředí	Informační systém SEA
73	Ministerstvo životního prostředí	Informační systém EIA
74	Nejvyšší kontrolní úřad	Kontrolní informační systém
75	Probační a mediační služba	Agendový informační systém AIS PMS
76	Správa státních hmotných rezerv	Informační systém pro plánování civilních zdrojů Argis (ISARGIS)
77	Správa státních hmotných rezerv	IS Krizkom
78	Správa základních registrů	Formulářový agendový informační systém (FAIS)
79	Správa základních registrů	Systém řízení přístupů do základních

		registrů (RACS)
80	Státní zemědělský a intervenční fond	Informační systém platební agentury (IS PA)
81	Státní úřad pro jadernou bezpečnost	Registr externích adres (REA)
82	Státní ústav pro kontrolu léčiv	Centrální úložiště elektronických receptů
83	Státní ústav pro kontrolu léčiv	Registr léčivých přípravků s omezením
84	Úřad pro civilní letectví	IS úřadu pro civilní letectví (IS ÚCL)
85	Úřad pro ochranu osobních údajů	Informační systém Úřadu pro ochranu osobních údajů (IS ÚOOÚ)
86	Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových	Informační systém majetku státu (ISMS)
87	Úřad průmyslového vlastnictví	Informační systém duševního vlastnictví (ISDV)
88	Úřad vlády České republiky	Elektronická knihovna legislativního procesu (eKLEP)
89	Ústav zdravotnických informací a statistiky České republiky	Národní zdravotnický informační systém (NZIS)
90	Vězeňská služba České republiky	Vězeňský informační systém (VIS)
91	Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky	Centrální registr pojištěnců
92	Zeměměřický úřad	IS veřejné správy zeměměřictví

Zdroj: Vyhláška č. 317 ze dne 15. prosince 2014 o významných informačních systémech a jejich určujících kritériích.